

مہدی موعود و کلام پیر مہر موعود

جہل حدیثت پیامبر العظیم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مهدی موعود (عجل الله تعالى فرجه الشريف) در کلام پیامبر محمود

نویسنده:

احمد سعیدی

ناشر چاپی:

مسجد مقدس جمکران

ناشر دیجیتال:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۸	مهدی موعود در کلام پیامبر محمود
۸	مشخصات کتاب
۸	مقدمه
۱۱	فصل اول: معرفی امام زمان علیه السلام
۱۱	حدیث اول
۱۳	حدیث دوم
۱۳	حدیث سوم
۱۳	حدیث چهارم
۱۴	حدیث پنجم
۱۵	حدیث ششم
۱۶	حدیث هفتم
۱۶	حدیث هشتم
۲۰	حدیث نهم
۲۱	حدیث دهم
۲۲	حدیث یازدهم
۲۳	حدیث دوازدهم
۲۵	حدیث سیزدهم
۲۶	حدیث چهاردهم
۲۶	حدیث پانزدهم
۳۰	حدیث شانزدهم
۳۱	حدیث هفدهم
۳۱	حدیث هجدهم
۳۲	حدیث نوزدهم

۳۳	فصل دوم: دوران غیبت
۳۳	حدیث بیستم
۳۴	حدیث بیست و یکم
۳۴	حدیث بیست و دوم
۳۵	حدیث بیست و سوم
۳۶	حدیث بیست و چهارم
۳۶	حدیث بیست و پنجم
۳۸	حدیث بیست و ششم
۳۸	حدیث بیست و هفتم
۴۱	فصل سوم: نشانه های آخرالزمان
۴۱	حدیث بیست و هشتم
۴۶	حدیث بیست و نهم
۴۷	حدیث سی ام
۵۶	فصل چهارم: هنگامه ظهور
۵۶	حدیث سی و یکم
۵۷	حدیث سی و دوم
۵۹	حدیث سی و سوم
۶۰	فصل پنجم: زمان قیام
۶۰	حدیث سی و چهارم
۶۲	حدیث سی و پنجم
۶۲	حدیث سی و ششم
۶۴	حدیث سی و هفتم
۶۵	حدیث سی و هشتم
۶۶	حدیث سی و نهم
۶۶	حدیث چهلم
۶۸	فهرست منشورات مسجد مقدس جمکران

۷۳ پی نوشت ها

۷۸ درباره مرکز

مشخصات کتاب

سرشناسه: سعیدی، احمد، ۱۳۴۶ - عنوان و نام پدیدآور: مهدی موعود در کلام پیامبر محمود (چهل حدیث پیامبر اعظم صلی الله علیه و آله وسلم) / گردآورنده احمد سعیدی. مشخصات نشر: قم: مسجد مقدس جمکران ۱۳۸۷. مشخصات ظاهری: ۱۲۷ ص. ؛ ۱۶/۵ × ۱۲ س م. شابک: ۵۰۰۰ ریال: ۹۷۸-۹۶۴-۹۷۳-۰۳۱-۸؛ ۴۰۰۰ ریال (چاپ اول) یادداشت: فارسی - عربی. یادداشت: چاپ اول: تابستان ۱۳۸۵. یادداشت: چاپ دوم. یادداشت: کتابنامه به صورت زیرنویس. موضوع: محمدبن حسن (عج)، امام دوازدهم، ۲۵۵ق. -- احادیث موضوع: محمد (ص)، پیامبر اسلام، ۵۳ قبل از هجرت - ۱۱ق -- احادیث موضوع: اربعینات -- قرن ۱۴ شناسه افزوده: مسجد جمکران (قم) رده بندی کنگره: BP۱۴۳/۹ /س ۹م ۱۳۸۷ رده بندی دیویی: ۲۹۷/۲۱۸ شماره کتابشناسی ملی: ۱۲۶۶۰۳۱

مقدمه

بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله رب العالمين و صلى الله على محمد و آله الطيبين الطاهرين و لعنه الله على اعدائهم اجمعين. از آنجا که فطرت و روح انسان، خدایی است، (۱) لذا پیوسته به کمال و عدالت و ابدیت (۲)... گرایش داشته و نهایت آرزوهایش رسیدن به چنین مقصدی است.

دین اسلام نیز که آخرین دین آسمانی، و پیامبر آن آخرین فرستاده الهی است، کامل ترین دین بوده و رهبران آن نیز از بهترین رهبران می باشند، لذا همیشه مورد بشارت انبیای گذشته بوده و مردم را به بعثت آخرین پیامبر و جانشینان وی که به واسطه آنان خداوند عدالت را فراگیر می کند مژده داده اند. (۳)

در این بین هواخواهی مردم به جای خداخواهی، و دنباله روی آنان از شیطان که یکی از بزرگ ترین روانشناسان عمر

انسانی و دشمن شماره یک او محسوب می شود (۴)، باعث شد تا مردم جانشینان پیامبر علیهم السلام را یکی پس از دیگری، با حقی غصب شده و ظلمی مضاعف، از جامعه و حاکمیت منزوی نموده و در نهایت به شهادت برسانند. (۵) به ناچار و به جهت رسیدن جامعه به آن مقصد نهایی و فراهم شدن زمینه آن هدف متعالی، خداوند سبحان، آخرین جانشین آخرین پیامبر خود را مدتی در پس پرده غیبت قرار داد.

پیامبر اعظم صلی الله علیه و آله وسلم که به علم الهی، این وضعیت را می دیدند، در موارد متعددی فرموده اند که جانشینان من چند نفرند، اسامی آنان چنین و چنان است، آخرین آنان مدتی طولانی غیبت خواهد کرد، تا آن گاه که به اذن خداوند ظاهر گردد.

اگرچه امید به ظهور موعودی که در آخرالزمان می آید و جهان را گلستان می کند در اغلب یا تمام ادیان بشارت داده شده، ولی برخی معتقدند که وی هنوز متولد نشده و موجود نیست؛ لکن موعودی که اسلام آمدنش را به مسلمانان و جهانیان وعده داده و اکنون همه جهان در انتظار اوست، موجود است و همه مخلوقات عالم از برکات وجود وی، ارتزاق می کنند. (۶)

وجود او در حال غیبت، همانند خورشید پشت ابری است که با وجودش از سرد و نابود شدن زمین و اهالی آن جلوگیری می نماید. هر چند گناهان ما ابری است که مانع رؤیت جمال تابناک خورشیدی اش شده؛ اما او ناظر اعمال ماست و با مهیا شدن ما، زمانی از پس ابر ظاهر می گردد.

امام زمان علیه السلام آن موعودی است که در لحظه لحظه زندگی ما و در جای جای عالم، نشانه های حضور و عنایات ایشان قابل مشاهده است، کرامات فراوان او را

از بدو تولد آن حضرت و زمان غیبت؛ چه غیبت صغری و چه غیبت کبری، تاکنون همه دیده یا شنیده اند که چگونه با دست عنایت خود، بیماران زیادی را به اذن الهی شفا داده اند، گم شدگان بیابان ها و صحراها و دریاها را به مقصد رسانده اند و ...

چه بسیار علما و افراد عادی که خالصانه، آن صاحب عصر و زمان را خوانده اند و حضرت نیز تشریف آورده، آنان را مورد عنایت خود قرار داده است.

مسجد مقدّس جمکران که محلّ تجلّی گوشه ای از عنایات خداست چرا دل های بی شماری را به خود مشغول نموده است؟ چرا سیل جمعیت از سراسر ایران، بلکه جهان برای نماز (۷) و ذکر و دعا به این مکان سرازیر است؟ (۸) چرا بسیاری از افراد، رنج سفر را بر خود هموار می کنند و حتی با پای پیاده به این مسجد مشرف می شوند؟ اگرچه قرار نیست همه کارهای دنیا با کرامت و معجزه پیش برود، ولی آنچه رخ می دهد فقط روزنه ای است از برکات وجودش.

حال آیا اگر این مسجد مقدّس فقط قصّه و داستان بود، این روش و توجّه مردم بیش از هزار سال تداوم داشت؟ کدام مسجد وحسینیه و حتی پارک و استادیومی را سراغ دارید که توانسته باشد در طول سال این همه چشم را به خود متوجه گرداند و این همه دل را به خود جلب کند؟ اگرچه این فقط مسجدی است که جلوه های کوچکی از عنایات بی شمار امام زمان علیه السلام در آن متجلّی گشته و مردم آن را لمس کرده اند.

پس چگونه می شود این همه نشانه و دیدنی را نادیده گرفت؛ یعنی برخی از احکام و اخبار است که از مسلمات بوده و

همه پذیرفته اند در حالی که فقط یک یا دو روایت در مورد آن وجود دارد، اما نسبت به امام زمان علیه السلام روایات فراوان، از راویان متعدد؛ چه سنی و چه شیعه، از معصومین علیهم السلام به خصوص پیامبر اکرم صلی الله علیه وآله وسلم صادر شده و به دست ما رسیده است که هیچ منصفی نمی تواند آن را انکار کند.

لذا در سالی که توسط مقام معظم رهبری به نام مبارک پیامبر اعظم صلی الله علیه وآله وسلم مزین گردیده است، بنا به فرمایش آن حضرت که فرمود: «مَنْ حَفِظَ مِنْ أُمَّتِي حَديثًا مِمَّا يَحْتَاجُونَ إِلَيْهِ مِنْ أَمْرِ دِينِهِمْ بَعَثَهُ اللَّهُ - عَزَّوَجَلَّ - يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَقِيهًا عَالِمًا»؛ (۹)

«هر کس از امت من چهل حدیث از آنچه که در امر دینشان نیاز دارند حفظ نماید خداوند متعال وی را در روز قیامت فقیه و عالم محشور خواهد کرد.»

چهل حدیث از پیامبر اعظم صلی الله علیه وآله وسلم که پیرامون امام زمان علیه السلام صادر گشته، با سند و متن حدیث به همراه ترجمه آن که از معتبرترین کتب روایی گزینش شده، جمع آوری گردیده است. امید که مورد رضایت حضرت واقع شده و قابل استفاده برای خوانندگان گرامی باشد. ان شاء الله.

در پایان از مدیریت محترم انتشارات مسجد مقدس جمکران و همکاران عزیز در واحد پژوهش تشکر می نمایم.

قم، مسجد مقدس جمکران خرداد ۱۳۸۵

احمد سعیدی

فصل اول: معرفی امام زمان علیه السلام

حدیث اول

مهدی علیه السلام هدیه الهی است عن سهل، عن محمد بن سلیمان، عن هیشم بن أشیم، عن معاویه بن عمار، عن أبي عبد الله عليه السلام قال:

خَرَجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ يَوْمٍ وَهُوَ مُسْتَبْشِرٌ يَضْحَكُ سُورًا فَقَالَ لَهُ النَّاسُ: أَضْحَكَكَ اللَّهُ سَيِّئَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَزَادَكَ سُورًا.

فقال رسول الله صلى

الله عليه وآله وسلم:

إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ يَوْمٍ وَلَا لَيْلَةٍ إِلَّا وَلِي فِيهِمَا تَحْفَهُ مِنَ اللَّهِ. أَلَا وَإِنَّ رَبِّي أَتَحْفَنِي فِي يَوْمِي هَذَا بِتَحْفِهِ لَمْ يَتَحْفَنِي بِمِثْلِهَا فِيمَا مَضَى إِنَّ جَبْرَائِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَتَانِي فَأَقْرَأَنِي مِنْ رَبِّي السَّلَامَ، وَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ! إِنَّ اللَّهَ جَلَّ وَعَزَّ اخْتَارَ مِنْ بَنِي هَاشِمٍ سَبْعَةً لَمْ يَخْلُقْ مِثْلَهُمْ فِيمَنْ مَضَى وَلَا يَخْلُقُ مِثْلَهُمْ فِيمَنْ بَقِيَ. أَنْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ! سَيِّدُ النَّبِيِّينَ، وَعَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ وَصِيُّكَ سَيِّدُ الْوَصِيِّينَ، وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنَ سَيِّدَا الْأَسْبَاطِ، وَحَمْرَهُ عَمَّكَ سَيِّدُ الشُّهَدَاءِ، وَجَعْفَرُ ابْنُ عَمِّكَ الطَّيَّارُ فِي الْجَنَّةِ يَطِيرُ مَعَ الْمَلَائِكَةِ حَيْثُ يَشَاءُ، وَمِنْكُمْ الْقَائِمُ يُصَلِّي عَيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ خَلْفَهُ إِذَا أَهْبَطَهُ اللَّهُ إِلَى الْأَرْضِ مِنْ ذُرِّيَّةِ عَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ وَمِنْ وُلْدِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ. (١٠)

امام صادق عليه السلام می فرماید: روزی پیامبر اکرم صلی الله علیه وآله وسلم شادان و خندان بیرون آمدند. مردم عرض کردند: ای رسول خدا! خداوند شما را همیشه شاد و خندان گرداند.

رسول خدا صلی الله علیه وآله وسلم فرمودند:

هیچ شب و روزی نیست، مگر این که از جانب خداوند متعال برای من تحفه ای فرستاده می شود. اما آگاه باشید که امروز پروردگرم تحفه ای به من داده که تا قبل از این، چنین تحفه ای نداده بود. همانا جبرئیل نزد من آمد و سلام پروردگرم را ابلاغ کرد و گفت: ای محمد! پروردگار عظیم الشأن از میان بنی هاشم هفت نفر را برگزید که مانند آنان را نه قبل از این خلق کرده، و نه بعد از این خلق خواهد کرد. [آن هفت نفر عبارتند از:]

ای رسول خدا! تو سید و آقای پیامبران هستی. و علی بن ابی طالب وصی تو و سید اوصیاست. و حسن و حسین که دو سبط تو

هستند سرور همه اسباط هستند. و عمویت حمزه، سالار شهیدان است. و پسر عموی تو جعفر طیار، در بهشت به همراه فرشتگان پرواز می کند.

و از شماست قائم، همان که عیسی بن مریم علیهما السلام پشت سرش به نماز می ایستد، آن هنگام که خدای تعالی او را به زمین فرود می آورد. آن قائم از نسل علی و فاطمه و از فرزندان حسین علیهم السلام است.

حدیث دوم

مهدی علیه السلام از آقایان اهل بهشت است أحمد بن محمد بن إسحاق، عن إسماعیل بن إبراهيم الحلوانی، عن أحمد بن منصور زاج، عن هذب بن عبد الوهاب، عن سعد بن عبد الحمید بن جعفر، عن عبد الله بن زیاد الیمانی، عن عکرمه بن عمار، عن إسحاق بن عبد الله بن أبي طلحه، عن أنس بن مالک قال:

قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم:

نَحْنُ بَنُو عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، سَادَةُ أَهْلِ الْجَنَّةِ: رَسُولُ اللَّهِ وَحَمْرُهُ سَيِّدُ الشُّهَدَاءِ وَجَعْفَرُ ذُو الْجَنَاحَيْنِ وَعَلِيٌّ وَفَاطِمَةُ وَالْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ وَالْمَهْدِيُّ. (۱۱)

رسول خداصلی الله علیه وآله وسلم فرمودند:

ما فرزندان عبدالمطلب، آقایان اهل بهشت هستیم: رسول خدا و حمزه سید الشهداء، جعفر (طیار) که دارای دو بال در بهشت است، و علی و فاطمه و حسن و حسین و مهدی علیهم السلام.

حدیث سوم

اشتیاق بهشت به مهدی علیه السلام عن جابر بن عبد الله الأنصاری قال:

قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم:

الْجَنَّةُ تَشْتَاقُ إِلَى أَرْبَعَةٍ مِنْ أَهْلِي، قَدْ أَحَبَّهُمُ اللَّهُ وَأَمَرَنِي بِحُبِّهِمْ: عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ، وَالْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ، وَالْمَهْدِيُّ الَّذِي يُصَلِّي خَلْفَهُ عَيْسَى بْنُ مَرْيَمَ - عَلَيْهِمُ السَّلَامُ - . (۱۲)

پیامبر اکرم صلی الله علیه وآله وسلم فرمودند:

بهشت به چهار نفر از اهل بیت من اشتیاق دارد: علی بن ابی طالب، حسن، حسین و مهدی علیهم السلام، آن که عیسی بن مریم علیهما السلام پشت سر او به نماز می ایستد.

حدیث چهارم

بشارت به مهدی علیه السلام و عدالت جهانی عن المقانعی، عن بکار بن أحمد، عن الحسن بن الحسين، عن تلید عن ابي الجحاف، عن خالد بن عبد الملك، عن مطر الوراق، عن الناجی؛ یعنی ابا الصدیق، عن ابي سعید قال:

قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم:

أُبَشِّرُوا بِالْمَهْدِيِّ [قَالَ ثَلَاثًا] يَخْرُجُ عَلَى حِينِ اخْتِلَافٍ مِنَ النَّاسِ وَزَلْزَالٍ شَدِيدٍ يَمَلَأُ الْأَرْضَ قِسِيًا وَعَدْلًا كَمَا مَلِئَتْ ظُلْمًا وَجَوْرًا، يَمَلَأُ قُلُوبَ عِبَادِهِ عِبَادَةً وَيَسْعُهُمْ عَدْلُهُ. (۱۳)

رسول خدا صلی الله علیه و آله وسلم فرمودند:

بشارت می دهم شما را به مهدی (و این جمله را سه بار تکرار فرمود) آن هنگام که مردم با هم اختلاف کرده و متزلزل شده باشند، ظهور خواهد کرد و زمین را از عدل و داد پر می کند، همان طور که از ظلم و جور پر شده باشد. قلوب مردم را از عبادت خدا پر می کند و عدالتش تمام مردم را فرا می گیرد.

حدیث پنجم

شبيه ترین مردم به من ابن مسرور، عن ابن عامر، عن عمه، عن ابن ابي عمير، عن ابي جميله، عن جابر الجعفي، عن جابر الأنصاري قال:

قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم:

الْمَهْدِيُّ مِنْ وُلْدِي، اسْمُهُ اسْمِي، وَكُنْيَتُهُ كُنْيَتِي، أَشْبَهُ النَّاسِ بِي خَلْقًا وَخُلُقًا، تَكُونُ لَهُ غَيْبَةٌ وَحَيْرَةٌ تَضِلُّ فِيهِ الْأُمَمُ. ثُمَّ يُقْبَلُ كَالشَّهَابِ الثَّقِيبِ وَيَمَلَأُهَا عَدْلًا وَقِسْطًا كَمَا مَلِئَتْ ظُلْمًا وَجَوْرًا. (۱۴)

جابر بن عبدالله انصاری نقل می کند که رسول خدا صلی الله علیه و آله وسلم فرمود:

مهدی از فرزندان من است، اسمش اسم من و کنیه اش کنیه من است. شبیه ترین مردم به من است؛ هم از جهت خلقت و هم از جهت اخلاق. دارای غیبت و حیرتی است که بسیاری از مردم در خصوص وی به گمراهی می افتند، اما ناگهانی و مانند

شهاب ثاقب (سریع) ظهور می کند و چهره نشان می دهد. زمین را پر از عدل و داد می کند همان طور که از ظلم و ستم پر شده باشد.

حدیث ششم

مهدی علیه السلام، فرزند من است ابن مسرور، عن ابن عامر، عن المعلی، عن جعفر بن سلیمان، عن عبد الله بن الحکم، عن ابيه، عن سعيد بن جبیر، عن ابن عباس قال:

قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم:

إِنَّ خُلَفَائِي وَأَوْصِيَاءِي وَحُجَجَ اللَّهِ عَلَى الْخَلْقِ بَعْدِي اثْنَا عَشَرَ: أَوْلَاهُمْ أَخِي وَآخِرُهُمْ وَلَدِي.

قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَمَنْ أَخُوكَ؟

قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ.

قِيلَ: فَمَنْ وَلَدُكَ؟

قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: الْمَهْدِيُّ الَّذِي يَمْلَأُهَا قِسْطًا وَعَدْلًا كَمَا مُلِئْتُ جَوْرًا وَظُلْمًا. وَالَّذِي بَعَثَنِي بِالْحَقِّ نَبِيًّا! لَوْ لَمْ يَبْقَ مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا يَوْمٌ وَاحِدٌ لَطَوَّلَ اللَّهُ ذَلِكَ الْيَوْمَ حَتَّى يَخْرُجَ فِيهِ وَلَدِي الْمَهْدِيُّ فَيَنْزِلُ رُوحَ اللَّهِ عَيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ فَيَصِيءُ لِي خَلْفَهُ، وَتَشْرِقُ الْأَرْضُ بِنُورِهِ وَيَبْلُغُ سُلْطَانُهُ الْمَشْرِقَ وَالْمَغْرِبَ. (١٥)

رسول خداصلی الله علیه وآله وسلم فرمود:

همانا جانشینان و اوصیای من و حجّت های الهی بر مردم دوازده نفرند، که اول آنان برادرم و آخر آن ها فرزندانم می باشد.

گفته شد: ای پیامبر خدا! برادرت چه کسی است؟

فرمودند: علی بن ابی طالب علیه السلام.

عرض شد: فرزندان چه کسی است؟

فرمودند: مهدی علیه السلام؛ همان که زمین را از عدل و داد پر خواهد کرد، چنان که از ظلم و ستم پر شده باشد. قسم به آن که مرا به پیامبری برانگیخت! اگر از عمر دنیا فقط یک روز باقی مانده باشد، خداوند آن یک روز را آن قدر طولانی کند که فرزندانم مهدی ظهور نماید. پس حضرت مسیح از آسمان نازل شود و پشت سر ایشان نماز گزارد و زمین به نور وجود او روشن شود و

حکومتش از شرق تا غرب عالم را فرا گیرد.

حدیث هفتم

مهدی علیه السلام از ما اهل بیت علیهم السلام است عن علی بن ابی طالب علیه السلام قال: قلت: یا رسول الله! أمنا آل محمد، المهدی أم من غیرنا؟

فقال رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم:

لا، بل منّا، یختم الله به الدین كما فتح بنا، وینا ینقذون من الفتن كما أنقذوا من الشرك، وینا یؤلف الله بین قلوبهم بعد عداوه الفتنه إخواناً كما ألفت بینهم بعد عداوه الشرك، وینا یصبحون بعد عداوه الفتنه إخواناً كما أصبحوا بعد عداوه الشرك إخواناً فی دینهم. (۱۶)

امیر المؤمنین علیه السلام می فرماید: از پیامبر اکرم صلی الله علیه وآله وسلم سؤال کردم: ای رسول خدا! آیا مهدی از ما آل محمد است، یا از غیر ماست؟

رسول خدا صلی الله علیه وآله وسلم فرمود:

خیر، بلکه از ماست. خداوند دین را با او ختم می کند، همان طور که به وسیله ما نیز آغاز کرده بود. مردم به برکت ما از فتنه ها نجات می یابند، همان طور که از شرک نجات یافتند.

به واسطه ما خداوند دل های مردم را که با فتنه و دشمنی خو گرفته اند، با یکدیگر مهربان و برادر خواهد کرد. و به واسطه ماست که بعد از دشمنی ها و فتنه ها با یکدیگر برادر خواهند شد، همان طور که ابتدا مشرک بودند و سپس برادر دینی یکدیگر شدند.

حدیث هشتم

اسامی دوازده امام علیهم السلام حدّثنا محمد بن الحسین رضی الله عنه، قال: حدّثنا محمد بن موسی المتوکل رحمه الله، قال: حدّثنا محمد بن ابی عبد الله الكوفی، قال: حدّثنا موسی بن عمران النخعی، عن عمه الحسین بن یزید النوفلی، عن الحسن بن علی بن ابی حمزه، عن أبیه، عن الصادق علیه السلام جعفر بن محمد، عن أبیه محمد بن علی، عن أبیه الحسین بن علی، عن

أبيه علي بن أبي طالب عليهم السلام قال:

قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم:

حَدَّثَنِي جَبْرِئِيلُ عَنْ رَبِّ الْعِزَّةِ جَلَّ جَلَالُهُ أَنَّهُ قَالَ: مَنْ عَلِمَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا وَحْدِي، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدِي وَرَسُولِي، وَأَنَّ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ خَلِيفَتِي، وَأَنَّ الْأَئِمَّةَ مِنْ وُلْدِهِ حُجَجِي، أَدْخَلْتُهُ جَنَّتِي بِرَحْمَتِي، وَنَجَّيْتُهُ مِنَ النَّارِ بِعَفْوِي، وَأَبَحْتُ لَهُ جَوَارِي، وَأَوْجَبْتُ لَهُ كِرَامَتِي، وَأَتَمَمْتُ عَلَيْهِ نِعْمَتِي، وَجَعَلْتُهُ مِنْ خَاصَّتِي وَخَالِصَتِي. إِنْ نَادَانِي لَبَّيْتُهُ، وَإِنْ دَعَانِي أَجَبْتُهُ، وَإِنْ سَأَلَنِي أَعْطَيْتُهُ، وَإِنْ سَكَتَ ابْتَدَأْتُهُ، وَإِنْ أَسَاءَ رَحِمْتُهُ، وَإِنْ فَرَّ مِنِّي دَعَوْتُهُ، وَإِنْ رَجَعَ إِلَيَّ قَبِلْتُهُ، وَإِنْ فَرَعَ بَابِي فَتَحْتُهُ.

وَمَنْ لَمْ يَشْهَدْ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا وَحْدِي، أَوْ شَهِدَ بِذَلِكَ وَلَمْ يَشْهَدْ أَنَّ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ خَلِيفَتِي، أَوْ شَهِدَ بِذَلِكَ وَلَمْ يَشْهَدْ أَنَّ الْأَئِمَّةَ مِنْ وُلْدِهِ حُجَجِي، فَتَمَدَّ جَحْدَ نِعْمَتِي وَصَغُرَ عَظَمَتِي وَكَفَرَ بِآيَاتِي وَكُتُبِي وَرُسُلِي. إِنْ قَصَيْتَنِي حَجَبْتُهُ، وَإِنْ سَأَلَنِي حَرَمْتُهُ، وَإِنْ نَادَانِي لَمْ أَسْمَعْ نِدَاءَهُ، وَإِنْ دَعَانِي لَمْ أَسْتَجِبْ دُعَاءَهُ، وَإِنْ رَجَانِي خَيَّبْتُهُ، وَذَلِكَ جَزَاءُ مَنْ مَنَى وَمَا أَنَا بِظَلَامٍ لِلْعَبِيدِ.

فَقَامَ جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيُّ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَمَنِ الْأَئِمَّةُ مِنْ وُلْدِ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ؟

قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: الْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ وَسَيِّدَا شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ، ثُمَّ سَيِّدُ الْعَابِدِينَ فِي زَمَانِهِ عَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ، ثُمَّ الْبَاقِرُ مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ وَسَيِّدُ رُكُوعِهِ يَا جَابِرُ! فَإِذَا أَدْرَكَتُهُ فَاقْرَأْهُ مِنِّي السَّلَامَ، ثُمَّ الصَّادِقُ جَعْفَرُ بْنُ مُحَمَّدٍ، ثُمَّ الْكَاطِمُ مُوسَى بْنُ جَعْفَرٍ، ثُمَّ الرِّضَا عَلِيُّ بْنُ مُوسَى ثُمَّ التَّقِيُّ مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ، ثُمَّ النَّقِيُّ عَلِيُّ بْنُ مُحَمَّدٍ، ثُمَّ الرَّكِيُّ الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ، ثُمَّ ابْنُهُ الْقَائِمُ بِالْحَقِّ مَهْدِيُّ أُمَّتِي، الَّذِي يَمْلَأُ الْأَرْضَ قِسْطًا وَعَدْلًا كَمَا

مِلَّتْ جَوْرًا وَظُلْمًا.

هُؤُلَاءِ يَا جَابِرُ! خُلَفَائِي وَأَوْصِيَاءِي وَأَوْلَادِي وَعِترَتِي، مَنْ أَطَاعَهُمْ فَقَدْ أَطَاعَنِي، وَمَنْ عَصَاهُمْ فَقَدْ عَصَانِي، وَمَنْ أَنْكَرَهُمْ أَوْ أَنْكَرَ وَاحِدًا مِنْهُمْ فَقَدْ أَنْكَرَنِي، بِهِمْ يُمْسِكُ اللَّهُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ، وَبِهِمْ يَحْفَظُ اللَّهُ الْأَرْضَ أَنْ تَمْتَدَّ بِأَهْلِهَا. (۱۷)

امام صادق از پدران بزرگوارش علیهم السلام نقل می فرماید که پیامبر خداصلی الله علیه وآله وسلم فرمودند:

جبرئیل از جانب پروردگار عظیم الشأن مرا با خبر کرد: هر کس بداند [و ایمان داشته باشد] که هیچ خدا و معبودی جز من نیست و این که محمدصلی الله علیه وآله وسلم بنده و فرستاده من است و علی بن ابی طالب علیه السلام خلیفه من است و امامان که از فرزندان اویند، حجت های من هستند، او را با رحمت خودم وارد بهشت خواهم کرد و با عفو خودم از آتش جهنم نجات می دهم، همسایگی خود را برای او مباح می کنم، کرامتم را بر او واجب می گردانم، نعمتم را برای او تمام خواهم کرد، و او را از خاصان و خالصان خود قرار می دهم.

چنین شخصی اگر مرا ندا کند، لیبیک خواهم گفت. اگر مرا بخواند، جوابش خواهم داد. اگر چیزی از من بخواهد، به او عطا خواهم کرد. اگر سکوت کند و چیزی نخواهد، بدون درخواست خواهم بخشید. اگر بدی کند، به او رحم خواهم کرد. اگر از من فرار کند، خودم صدایش خواهم زد. اگر برگردد قبولش خواهم کرد. اگر درب خانه ام را بکوبد به رویش خواهم گشود.

اما اگر شهادت ندهد که خدا و معبودی جز من نیست، یا شهادت بدهد به این، ولی به بندگی و رسالت محمد شهادت ندهد، یا به هر دو شهادت بدهد، اما به خلافت

علی بن ابی طالب علیه السلام شهادت ندهد، یا به آن ها شهادت بدهد، ولی شهادت ندهد که امامان از فرزندان علی علیهم السلام حجت های من هستند، یقیناً نعمت های مرا انکار کرده و بزرگی و عظمت مرا کوچک شمرده و به آیات و کتب آسمانی و پیامبران من کافر شده است.

چنین شخصی اگر آهنگ (و قصد) مرا هم کند، محجوبش می کنم. اگر از من درخواست کند محرومش سازم. اگر صدایم کند به سخنش گوش نخواهم داد. اگر دعایم کند، دعایش را مستجاب نخواهم کرد. اگر امیدی داشته باشد، ناامیدش خواهم کرد. این مجازات او از جانب من است. در حالی که من به بندگانم کوچک ترین ظلم و ستمی نخواهم کرد.

جابر بن عبدالله انصاری برخاست و عرض کرد:

ای رسول خدا! امامان از فرزندان علی بن ابی طالب چه کسانی هستند؟

پیامبر خداصلی الله علیه وآله وسلم فرمود: حسن و حسین که دو آقای جوانان اهل بهشت هستند، پس از آنان آقای عبادت کنندگان در زمان خودش، علی بن حسین، سپس باقر، محمد بن علی، - و تو ای جابر! او را درک خواهی کرد، هرگاه او را دیدی سلام مرا به وی برسان - پس از او، جعفر بن محمد الصادق، سپس کاظم موسی بن جعفر، و بعد از او علی بن موسی الرضا، سپس محمد بن علی التقی، بعد علی بن محمد التقی، بعد حسن بن علی الزکی و در آخر، فرزندش، قائم به حق مهدی امت من، امام هستند، همان که زمین را از قسط و عدل پر می کند چنان که از ظلم و جور پر شده باشد.

ای جابر! آنان جانشینان و اوصیای من هستند. آنان فرزندان و

عترت من می باشند.

هرکس از آنان اطاعت کند، مرا اطاعت کرده است و آن که نافرمانی شان نماید، نافرمانی مرا نموده و هر که ایشان را، یا حتی یکی از آنان را انکار کند، مرا انکار کرده است.

به واسطه ایشان است که خداوند، آسمان را نگه داشته تا بر زمین نیفتد مگر به اذن او، و به برکت آنان است که خداوند زمین را نگه داشته تا اهلش را نلرزاند.

حدیث نهم

آخرین ستاره امامت أحمد بن علی البندیجی، عن عبد الله بن موسی العباسی، عن موسی بن سلام، عن البزنطی، عن عبد الرحمن بن الخشاب، عن أبي عبد الله، عن آبائه عليهم السلام قال:

قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم:

مَثَلُ أَهْلِ بَيْتِي مَثَلُ نُجُومِ السَّمَاءِ، كُلَّمَا غَابَ نَجْمٌ طَلَعَ نَجْمٌ، حَتَّى إِذَا نَجَّمَ مِنْهَا طَلَعَ فَرَمَقُوهُ بِالْأَعْيُنِ وَأَشْرَتُمْ إِلَيْهِ بِالْأَصَابِعِ، (أَتَاهُ مَلَكُ الْمَوْتِ فَذَهَبَتْ بِهِ، ثُمَّ لَبِثْتُمْ فِي ذَلِكَ سَبْتًا مِنْ دَهْرِكُمْ) وَاشْتَوَتْ بَنُو عَدِيدِ الْمُطَّلَبِ وَلَمْ يَدْرِ أَيُّ مِنْ أَيٍّ، فَعِنْدَ ذَلِكَ يَبْدُو نَجْمُكُمْ، فَاحْمَدُوا اللَّهَ وَاقْبَلُوهُ. (۱۸)

امام صادق از پدران بزرگوارش عليهم السلام نقل می کند که پیامبر خدا صلی الله علیه وآله وسلم فرموده است:

اهل بیت من مانند ستارگان آسمانند، هرگاه ستاره ای غایب شود ستاره دیگری طلوع خواهد کرد. تا آن گاه که ستاره ای از آنان طلوع می کند که همه با چشم و دست خود او را نشان می دهند و اشاره می کنند (و بنای اذیت او را دارند).

آن گاه مدّتی طولانی غیبت می نماید تا وقتی پس فرزندان عبدالمطلب که بنی عباس باشند بر خلائق مستولی می شوند. و کار مردم به هرج و مرج می انجامد.

در این هنگام ستاره شما طلوع می نماید، پس حمد خدا را به جای آورید و آن ستاره را قبول

کنید.

حدیث دهم

هادی امّت ابوالحسن محمد بن جعفر بن محمد التیمی، عن أحمد بن محمد بن مروان الغزال، عن محمد بن تیم، عن عبد الرحمن بن مهدی، عن معاویه بن صالح، عن عبد الغفار بن قاسم، عن أبی مریم، عن أبی هریره، قال: دخلت علی رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم وقد نزلت هذه الآیه «إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ» فقرأها علينا رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم، ثم قال:

أَنَا الْمُنذِرُ أَتَعْرِفُونَ الْهَادِيَّ؟

قُلْنَا: لَا، يَا رَسُولَ اللَّهِ.

قال صلی الله علیه وآله وسلم: هُوَ خَاصِصُ النَّعْلِ.

فَطَوَّلَتِ الْأَعْنَاقُ إِذْ خَرَجَ عَلَيْنَا عَلِيٌّ عَلَيْهِ السَّلَامُ مِنْ بَعْضِ الْحَجَرِ وَبِيَدِهِ نَعْلُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ.

ثُمَّ التَفَتَ إِلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ:

أَلَا إِنَّهُ الْمُبَلِّغُ عَنِّي وَالْإِمَامُ بَعْدِي وَزَوْجُ ابْنَتِي وَأَبُو سِبْطِي، فَنَحْنُ أَهْلُ بَيْتِ أَذْهَبَ اللَّهُ عَنَّا الرَّجْسَ وَطَهَّرَنَا مِنَ الدَّنَسِ، يُقَاتِلُ بَعْدِي عَلَى التَّأْوِيلِ كَمَا قَاتَلْتُ عَلَى التَّنْزِيلِ، هُوَ الْإِمَامُ أَبُو الْأَيْمَةِ الزُّهْرِي.

فَقِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَكَمِ الْأَيْمَةُ بَعْدَكَ؟

قال صلی الله علیه وآله وسلم: اثْنَا عَشَرَ، عَدَدَ نَقَبَاءِ بَنِي إِسْرَائِيلَ، وَمِنَّا مَهْدِيُّ هَذِهِ الْأُمَّةِ، يَمَلَأُ اللَّهُ بِهِ الْأَرْضَ قِسْطًا وَعَدْلًا كَمَا مَلَأَتْ ظُلْمًا وَجَوْرًا، لَا تَخْلُو الْأَرْضُ مِنْهُمْ إِلَّا سَاحَتْ بِأَهْلِهَا. (۱۹)

هنگامی که آیه «إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ» نازل شد پیامبر صلی الله علیه وآله وسلم آن را برای ما قرائت کرد و سپس فرمود:

من انذار کننده و بیم دهنده هستم، آیا شما هادی را می شناسید؟

عرض کردیم: خیر، ای رسول خدا!

پیامبر خدا صلی الله علیه وآله وسلم فرمودند: هادی امّت، همان وصله زننده کفش است.

همه گردن ها کشیده شد و به اطراف نگاه کردند، ناگاه امام علی علیه السلام را دیدیم که از یکی از حجره ها بیرون آمد، در

حالی که کفش رسول خدا صلی الله علیه وآله وسلم به دست ایشان بود.

سپس پیامبر اکرم صلی الله علیه وآله وسلم توجهی به ما نموده، فرمودند: آگاه باشید! که او از جانب من ابلاغ پیام خواهد کرد، او امام پس از من است، شوهر دخترم و پدر دو سبط من است. ما اهل بیتی هستیم که خداوند متعال هر نوع آلودگی را از ما زدوده و ما را پاک و پاکیزه نموده است، او پس از من برای تأویل قرآن مبارزه خواهد کرد، چنان که من برای تنزیل آن جنگ کردم.

علی امام و پدر امامان درخشنده و آشکار است.

عرض شد: امامان بعد از شما چند نفرند؟

فرمود: دوازده نفر، به عدد نقیبان بنی اسرائیل. و از ماست مهدی این امت، که خداوند به وسیله او زمین را از عدل و داد پر می کند، چنان که از ظلم و جور پر شده باشد. زمین هیچ گاه از امامان خالی نخواهد شد و الا اهلش را فرو خواهد برد.

حدیث یازدهم

مهدی علیه السلام خلیفه الله است حدّثنا محمد بن موسی بن المتوکل قال: حدّثنا محمد بن أبی عبد الله الكوفی، قال: حدّثنا موسی بن عمران النخعی، عن عمّه الحسین بن یزید، عن الحسن بن علی بن سالم، عن أبیه، عن أبی حمزه، عن سعید بن جبیر، عن عبد الله بن عباس قال:

قال رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم:

إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى إِطَّلَعَ إِلَى الْأَرْضِ إِطَّلَاعَهُ فَأَخْتَارَنِي مِنْهَا فَجَعَلَنِي نَبِيًّا، ثُمَّ أَطَّلَعَ الثَّانِيَةَ فَأَخْتَارَ مِنْهَا عَلِيًّا فَجَعَلَهُ إِمَامًا، ثُمَّ أَمَرَنِي أَنْ أَتَّخِذَهُ أَخًا وَوَلِيًّا وَوَصِيًّا وَخَلِيفَةً وَوَزِيرًا. فَعَلِيٌّ مِنِّي وَأَنَا مِنْ عَلِيٍّ وَهُوَ زَوْجُ ابْنَتِي وَأَبُو سِبْطِي الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ.

أَلَا وَإِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى

جَعَلَنِي وَإِيَّاهُمْ حُجَجًا عَلَى عِبَادِهِ وَجَعَلَ مِنْ صُلْبِ الْحُسَيْنِ أُمَّةً يَقُومُونَ بِأَمْرِي وَيَحْفَظُونَ وَصِيَّتِي، أَلْتَأْسَعُ مِنْهُمْ قَائِمٌ أَهْلَ بَيْتِي وَمَهْدِيُّ أُمَّتِي، أَشَبَّهُ النَّاسِ بِي فِي شِمَائِلِهِ وَأَقْوَالِهِ وَأَفْعَالِهِ، يَظْهَرُ بَعْدَ غَيْبِهِ طَوِيلَهُ وَحَيْرَهُ مُضْتَلِّهِ، فَيُعْلِنُ أَمْرَ اللَّهِ وَيُظْهِرُ دِينَ اللَّهِ جَلَّ وَعَزَّ، يُؤَيِّدُ بِنَصْرِ اللَّهِ وَيَنْصُرُ بِمَلَائِكَتِهِ اللَّهُ، فَيَمْلَأُ الْأَرْضَ قِسْطًا وَعَدْلًا كَمَا مَلَأَتْ جَوْرًا وَظُلْمًا. (٢٠)

پیامبر عظیم الشان اسلام صلی الله علیه وآله وسلم فرمودند:

خداوند متعال نظری به زمین افکند و از آن میان، مرا برگزید و پیامبر خود گردانید.

بار دیگر نظری افکند و علی را برگزید و او را امام قرار داد.

سپس به من فرمان داد که او را برادر، ولی، وصی و خلیفه خود سازم.

پس علی از من و من از علی ام، او شوهر دخترم، فاطمه است و پدر دو سبط من، حسن و حسین می باشد.

آگاه باشید! خداوند متعال مرا و ایشان را حجت های خود بر بندگانش قرار داده است، و نیز از نسل حسین، امامانی را قرار داده که به امر من قیام می کنند و وصیت مرا حفظ می نمایند. نهمین آنان قائم اهل بیت من است، او مهدی امت من است، همان که در شکل و شمایل و گفتار و رفتار، شبیه ترین مردم به من است. وی بعد از غیبت طولانی و حیرتی گمراه کننده ظهور خواهد کرد و امر و فرمان خداوند را اعلان می دارد و دین وی را آشکار می سازد.

او به یاری خداوند مؤید می گردد و به نصرت فرشتگان کمک می شود. پس زمین را از قسط و عدل پر می نماید، چنان که از جور و ظلم پر شده باشد.

حدیث دوازدهم

مهدی علیه السلام ذوالقرنین امت من است حدَّثنا أبو طالب المظفر بن جعفر بن

المظفر العلوی السمرقندی، قال: حَدَّثَنَا جَعْفَرُ بْنُ مُحَمَّدِ بْنِ مَسْعُودٍ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ نَصِيرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَيْسَى، عَنْ حَمَادِ بْنِ عَيْسَى، عَنْ عَمْرِو بْنِ شَمْرٍ، عَنْ جَابِرِ بْنِ يَزِيدَ الْجَعْفِيِّ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيِّ قَالَ:

سمعت رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم يقول:

إِنَّ ذَا الْقُرْنَيْنِ كَانَ عَبْدًا صَالِحًا، جَعَلَهُ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ حُجَّةً عَلَى عِبَادِهِ، فَدَعَا قَوْمَهُ إِلَى اللَّهِ وَأَمَرَهُمْ بِتَقْوَاهُ، فَضَرَبُوهُ عَلَى قَرْنَيْهِ، فَغَابَ عَنْهُمْ زَمَانًا حَتَّى قِيلَ مَاتَ أَوْ هَلَكَ، بِأَيِّ وادٍ سَلَكَ. ثُمَّ ظَهَرَ وَرَجَعَ إِلَى قَوْمِهِ فَضَرَبُوهُ عَلَى قَرْنَيْهِ الْآخَرِ، وَفِيكُمْ مَنْ هُوَ عَلَى سُنَّتِهِ، وَإِنَّ اللَّهَ عَزَّوَجَلَّ مَكَّنَ لِدَى الْقُرْنَيْنِ فِي الْأَرْضِ، وَجَعَلَ لَهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبِيًّا، وَبَلَغَ الْمَغْرِبِ وَالْمَشْرِقِ، وَإِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى سَيَجْرِي سُنَّتُهُ فِي الْقَائِمِ مِنْ وُلْدِي، فَيَبْلُغُهُ شَرْقَ الْأَرْضِ وَعَزَبَهَا حَتَّى لَا يَبْقَى مِنْهَا وَلَا مَوْضِعًا مِنْ سَهْلٍ وَلَا جَبَلٍ وَطَأَهُ ذُو الْقُرْنَيْنِ إِلَّا وَطَأَهُ، وَيَطْهَرُ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ لَهُ كُنُوزَ الْأَرْضِ وَمَعَادِنَهَا، وَيَنْصُرُهُ بِالرُّغْبِ فَيَمْلَأُ الْأَرْضَ بِهِ عَدْلًا وَقِسْطًا كَمَا مِلْتُ جَوْرًا وَظُلْمًا. (٢١)

جابر بن عبد الله انصاری می گوید: از پیامبر خدا صلی الله علیه وآله وسلم شنیدم که می فرمود:

همانا ذوالقرنین بنده صالح خدا بود که خداوند متعال او را حجت بر بندگانش قرار داده بود.

ذوالقرنین قوم خود را به سوی خدا دعوت کرد، و به آنان فرمود: تقوای خدا را مراعات کنید.

اما آنان بر طرفی از پیشانی اش زده و او را از خود راندند.

پس از بین ایشان غایب شد، و غیبت وی به قدری طولانی گشت که برخی گفتند از دنیا رفته، برخی دیگر گفتند کشته شده و بعضی هم گفتند معلوم نیست در کدام وادی و بیابان است.

ذوالقرنین پس از مدتی

غیبت، ظهور کرد و به سوی قومش برگشت. پس قوم او به طرف دیگر پیشانی اش زدند.

در بین شما هم کسی هست که بر سنت و روش ذوالقرنین خواهد بود.

خداوند عظیم الشان به ذوالقرنین تمکن و پادشاهی در زمین را عطا فرمود و برای او از هر چیزی راهی قرار داد. و پادشاهی اش از غرب تا شرق عالم را فرا گرفت. خداوند متعال همین سنت و روش را در قائم از فرزندان من نیز جاری خواهد کرد. پس او را بر شرق و غرب عالم حاکم خواهد کرد، به گونه ای که هیچ طریق و مکانی از پستی و بلندی که ذوالقرنین بر آن قدم گذاشته نخواهد ماند مگر این که قائم ما هم بر آن قدم می گذارد.

خداوند گنج های زمین و معادن آن را برایش ظاهر می کند و با ترس و رُعبی که در دل دشمنانش می اندازد، وی را پیروز می نماید. پس به وسیله او زمین را از عدل و قسط پر می کند، چنان که از ظلم و ستم پر شده باشد.

حدیث سیزدهم

مهدی علیه السلام از عترت و اهل بیت من است عن الحسن بن الحسين، عن سفیان الجریری، عن عبد المؤمن، عن الحارث بن حصیره، عن عماره بن جوین العبدی، عن أبی سعید الخدری قال:

سمعت رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم يقول على المنبر:

إِنَّ الْمَهْدِيَّ مِنْ عِترَتِي مِنْ أَهْلِ بَيْتِي، يَخْرُجُ فِي آخِرِ الزَّمَانِ، تَنْزِلُ لَهُ السَّمَاءُ قَطْرَهَا، وَتَخْرُجُ لَهُ الْأَرْضُ بِإِذْنِهَا، فَيَمْلَأُ الْأَرْضَ عَدْلًا وَقِسْطًا كَمَا مَلَأَهَا الْقَوْمُ ظُلْمًا وَجَوْرًا. (۲۲)

ابو سعید خدری می گوید: از پیامبر خداصلی الله علیه وآله وسلم شنیدم که بر منبر می فرمود:

به درستی که مهدی از عترت و اهل بیت من است، در آخر الزمان ظهور

می کند، آسمان قطرات باران خود را برای او نازل می نماید و زمین دانه ها و گیاهان خود را برای او می رویاند.

پس در تمام زمین، عدل و قسط را به پا می دارد، همان گونه که دیگران آن را از ظلم و جور پر کرده باشند.

حدیث چهاردهم

مهدی علیه السلام از برگزیدگان است.

حدَّثنا غیر واحد من أصحابنا قالوا: حدَّثنا أبوعلی محمد بن همام، قال: حدَّثنا عبد الله بن جعفر، عن أحمد بن هلال، عن محمد بن أبي عمیر، عن سعید بن غزوان، عن أبي بصیر، عن أبي عبد الله عن آبائه عليهم السلام قال:

قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم:

إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ اخْتَارَ مِنَ الْأَيَّامِ الْجُمُعَةَ، وَمِنَ الشُّهُورِ شَهْرَ رَمَضَانَ، وَمِنَ اللَّيَالِي لَيْلَةَ الْقَدْرِ، وَاخْتَارَنِي عَلَى جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ، وَاخْتَارَ مِنِّي عَلِيًّا وَفَضَّلَهُ عَلَى جَمِيعِ الْأَوْصِيَاءِ، وَاخْتَارَ مِنْ عَلِيٍّ الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ، وَاخْتَارَ مِنَ الْحُسَيْنِ الْأَوْصِيَاءَ مِنْ وُلْدِهِ، يَنْفُونَ عَنِ التَّنْزِيلِ تَحْرِيفَ الْغَالِينَ، وَانْتِحَالَ الْمُبْطِلِينَ وَتَأْوِيلَ الْمُضِلِّينَ، تَسَعُّهُمْ قَائِمُهُمْ وَهُوَ ظَاهِرُهُمْ وَهُوَ بَاطِنُهُمْ. (۲۳)

امام صادق علیه السلام از پدران بزرگوارش علیهم السلام روایت می کند که رسول خداصلی الله علیه وآله وسلم فرمودند:

خدای متعال از روزها، روز جمعه را و از ماه ها، ماه رمضان و از شب ها، شب قدر را برگزید، و از میان همه انبیا، مرا برگزید، و از میان خاندان من، علی را برگزید و او را بر همه اوصیا برتری داد، و از خاندان علی، حسن و حسین را برگزید، و از خاندان حسین، اوصیای از فرزندان او را برگزید، و آنان از قرآن کریم تحریف غلو کنندگان و نسبت ناروای باطل گویان و تأویل گمراه کنندگان را دفع می کنند. و نهمین آنان، قائم ایشان است و او ظاهر و باطن ایشان است.

حدیث پانزدهم

مژدگانی به امام علی علیه السلام أحمد بن هوذہ، عن النهاوندی، عن عبد الله بن حماد، عن أبان بن عثمان، قال: قال أبو عبد الله علیه السلام:

بَيْنَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ يَوْمٍ بِالْبَقِيعِ، فَأَتَاهُ عَلِيٌّ فَسَلَّمَ عَلَيْهِ، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وآله وسلم: اجلس، فأجلسه عن يمينه.

ثُمَّ جَاءَ جَعْفَرُ بْنُ أَبِي طَالِبٍ، فَسَأَلَ عَنِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، فَقِيلَ: هُوَ بِالْبُقَيْعِ، فَأَتَاهُ فَسَلَّمَ عَلَيْهِ فَأَجْلَسَهُ عَنْ يَسَارِهِ.

ثُمَّ جَاءَ الْعَبَّاسُ فَسَأَلَ عَنْهُ، فَقِيلَ: هُوَ بِالْبُقَيْعِ، فَأَتَاهُ فَسَلَّمَ عَلَيْهِ وَأَجْلَسَهُ أَمَامَهُ.

ثُمَّ التفت رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم إلى علي عليه السلام فقال:

أَلَا أُبَشِّرُكَ! أَلَا أُخْبِرُكَ يَا عَلِيُّ!

قال: بلى يا رسول الله!

فَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: كَانَ جَبْرَيْلُ عِنْدِي آتِئًا، وَخَبَّرَنِي أَنَّ الْقَائِمَ الَّذِي يَخْرُجُ فِي آخِرِ الزَّمَانِ يَمْلَأُ الْأَرْضَ عَدْلًا كَمَا مَلِئْتُ ظُلْمًا وَجَوْرًا مِنْ ذُرِّيَّتِكَ مِنْ وُلْدِ الْحُسَيْنِ - عَلَيْهِمُ السَّلَامُ -.

فَقَالَ عَلِيُّ عَلَيْهِ السَّلَامُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَا أَصَابَنَا خَيْرٌ قَطُّ مِنَ اللَّهِ إِلَّا عَلَى يَدَيْكَ.

ثُمَّ التفت رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم فقال:

يَا جَعْفَرُ! أَلَا أُبَشِّرُكَ؟

قال: بلى يا رسول الله!

فَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: كَانَ جَبْرَيْلُ عِنْدِي آتِئًا، فَأَخْبَرَنِي أَنَّ الَّذِي يَدْفَعُهَا إِلَى الْقَائِمِ هُوَ مِنْ ذُرِّيَّتِكَ، أَتَدْرِي مَنْ هُوَ؟

قال: لا.

قال صلى الله عليه وآله وسلم: ذَاكَ الَّذِي وَجْهُهُ كَالدِّينَارِ وَأَسْنَانُهُ كَالْمِنْشَارِ وَسَيْفُهُ كَحَرِيقِ النَّارِ، يَدْخُلُ الْجَبَلَ ذَلِيلًا وَيَخْرُجُ مِنْهُ عَزِيزًا، يَكْتَنِفُهُ جَبْرَيْلُ وَمِيكَائِيلُ.

ثُمَّ التفت إلى العباس فقال:

يَا عَمَّ النَّبِيِّ! أَلَا أُخْبِرُكَ بِمَا أَخْبَرَنِي جَبْرَيْلُ؟!

فقال: بلى يا رسول الله!

قال صلى الله عليه وآله وسلم: قَالَ لِي وَبِئْسَ لِدُرِّيَّتِكَ مِنْ وُلْدِ الْعَبَّاسِ.

فقال: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَفَلَا أُجْتَنِبُ النَّسَاءَ؟!

قَالَ لَهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: قَدْ فَرَّغَ اللَّهُ مِمَّا هُوَ كَاتِبٌ. (۲۴)

امام صادق علیه السلام نقل می فرماید: در یکی از روزها که رسول خدا صلی الله علیه وآله وسلم در بقیع تشریف داشتند، علی علیه السلام نیز به خدمت ایشان رسید و سلام کرد.

پیامبر اکرم صلی الله علیه وآله وسلم به وی فرمود:

بنشین.

پس او را در سمت راست خویش نشانند.

سپس جعفر بن ابی

طالب آمد، سؤال کرد رسول خداصلی الله علیه وآله وسلم کجا تشریف دارند، جواب دادند: ایشان در بقیع هستند.

پس به خدمت ایشان رسید، سلام کرد. پیامبرصلی الله علیه وآله وسلم نیز او را در سمت چپ خود نشانند.

بعد از آن عباس آمد، گفت: رسول خدا کجاست؟

گفته شد: در بقیع تشریف دارند.

عباس هم به خدمت پیامبرصلی الله علیه وآله وسلم رسید و سلام کرد و حضرت نیز او را مقابل خود نشانند.

پس از این پیامبر خداصلی الله علیه وآله وسلم توجهی به امیرالمؤمنین علیه السلام کرده، فرمود:

ای علی! آیا می خواهی مژده ای به تو بدهم؟ آیا تو را از چیزی با خبر کنم؟

امام علیه السلام عرض کرد: بفرمایید، ای رسول خدا!

پیامبر اکرم صلی الله علیه وآله وسلم فرمود: لحظاتی پیش جبرئیل نزد من بود و به من خبر داد: آن قائمی که در آخر الزمان ظهور می کند و زمین را از عدل پر می نماید، همان گونه که از ظلم و جور پر شده باشد، او از نسل تو و از فرزندان حسین است.

امام علی علیه السلام گفت: ای رسول خدا! هیچ خیری از جانب خدا به ما نمی رسد، مگر این که به دست شما و توسط شما خواهد بود.

پیامبر خداصلی الله علیه وآله وسلم بعد از آن، رو به جعفر بن ابی طالب کرده، فرمودند:

ای جعفر! آیا می خواهی به تو مژده بدهم؟ آیا می خواهی تو را از چیزی آگاه سازم؟

عرض کرد: بفرمایید، ای رسول خدا!

رسول اکرم صلی الله علیه وآله وسلم فرمودند: لحظاتی پیش جبرئیل نزد من آمد و گفت: کسی که پرچم را به دست قائم خواهد داد، از ذریه و نسل توست، آیا او را می شناسی؟

جعفر گفت: خیر.

پیامبر خداصلی الله

علیه و آله وسلم فرمود: او کسی است که چهره اش مانند دینار، درخشان است و دندان هایش مانند شانه و شمشیرش همانند گداخته آتش است، با ذلت داخل کوه می شود اما با عزت بیرون می آید و جبرئیل و میکائیل از او محافظت خواهند کرد.

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم سپس رو به عباس کرده، فرمودند:

ای عموی پیامبر! آیا تو را آگاه کنم از آنچه که جبرئیل به من خبر داده است؟

عرض کرد: بفرمایید، ای رسول خدا!

پیامبر گرامی صلی الله علیه و آله وسلم فرمود: جبرئیل گفت: وای بر ذریه و فرزندان تو از جور و ستم فرزندان عباس (بنی عباس).

عباس گفت: ای رسول خدا! من بعد از این از معاشرت با زنان اجتناب خواهم کرد.

پیامبر اعظم صلی الله علیه و آله وسلم فرمود: خدا از آنچه شدنی است، فارغ گشته و قضای الهی حتمی شده است.

حدیث شانزدهم

مژدگانی به فاطمه، مهدی از ماست جماعه، عن التلعکبری، عن أحمد بن علی، عن أحمد بن إدريس، عن ابن عیسی، عن الأهوازی، عن الحسين بن علوان، عن أبي هارون العبدی، عن أبي سعيد الخدری فی حدیث له طویل اختصرناه قال:

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ لِفَاطِمَةَ:

يَا بُنَيَّةُ! إِنَّا أَعْطَيْنَا أَهْلَ الْبَيْتِ سَبْعًا لَمْ يُعْطَهَا أَحَدٌ قَبْلَنَا. نَبِيُّنَا خَيْرُ الْأَنْبِيَاءِ وَهُوَ أَبُوكَ وَوَصِيُّنَا خَيْرُ الْأَوْصِيَاءِ وَهُوَ بَعْلُكَ وَشَهِيدُنَا خَيْرُ الشُّهَدَاءِ وَهُوَ عَمُّ أَبِيكَ حَمْرُهُ وَمِنَّا مَنْ لَهُ جَنَاحَانِ خَضِرَانِ يَطِيرُ بِهِمَا فِي الْجَنَّةِ وَهُوَ ابْنُ عَمِّكَ جَعْفَرٌ وَمِنَّا سَبْطَا هَذِهِ الْأُمَّةِ وَهُمَا ابْنَاكَ الْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ وَمِنَّا وَاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ مَهْدِيُّ هَذِهِ الْأُمَّةِ الَّذِي يُصَلِّي خَلْفَهُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ.

ثُمَّ ضَرَبَ بِيَدِهِ عَلَى مَنْكَبِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ، فَقَالَ مِنْ هَذَا ثَلَاثًا. (٢٥)

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله وسلم

به دخترش فاطمه زهرا علیها السلام فرمودند:

ای دخترم! به ما اهل بیت هفت چیز عطا شده که قبل از ما به هیچ کس دیگری داده نشده است:

- پیامبر ما، بهترین پیامبران است که او پدرت می باشد.

- وصی ما، بهترین وصی است که او شوهرت می باشد.

- شهید ما، بهترین شهیدان است و او عموی پدرت، حمزه است.

- از ماست، آن که با دو بال در بهشت پرواز می کند و او پسر عمویت جعفر است.

- دو سبط این امت از ما آیند که آنان حسن و حسین، فرزندان تو می باشند.

- و قسم به خدایی که جز او خدایی نیست! مهدی این امت از ماست، همان که عیسی بن مریم، پشت سرش به نماز می ایستد.

سپس به شانه حسین زد و سه بار فرمود:

از فرزندان او است.

حدیث هفدهم

مهدی علیه السلام از فرزندان فاطمه علیها السلام المفید، عن إسماعیل بن یحیی العبسی، عن محمد بن جریر الطبری، عن محمد بن إسماعیل الصواری، عن أبی الصلت الهروی، عن الحسین الأشقر، عن قیس بن الربیع، عن الأعمش، عن عبایه بن ربیع، عن أبی آیوب الأنصاری قال:

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ لِفَاطِمَةَ فِي مَرَضِهِ:

وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا بُدَّ لِهَذِهِ الْأُمَّةِ مِنْ مَّهْدِيٍّ وَهُوَ وَاللَّهُ مِنْ وُلْدِكَ. (٢٦)

پیامبر عظیم الشان صلی الله علیه وآله وسلم آن گاه که در بستر بیماری بودند، به دخترش فاطمه علیها السلام فرمودند:

سوگند به آن که جانم به دست اوست! حتماً برای این امت «مهدی» خواهد بود، به خدا قسم که او از فرزندان تو می باشد.

حدیث هجدهم

مهدی علیه السلام از فرزندان امام حسین علیه السلام یاسناد التمیمی، عن الرضا، عن آبائه، عن علی علیهم السلام قال:

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ:

لَا تَذْهَبُ الدُّنْيَا حَتَّى يَقُومَ بِأَمْرِ أُمَّتِي رَجُلٌ مِنْ وُلْدِ الْحُسَيْنِ، يَمْلَأُهَا عَدْلًا كَمَا مَلَأَتْ ظُلْمًا وَجَوْرًا. (٢٧)

امام رضا از قول پدران بزرگوارش علیهم السلام و ایشان از حضرت علی علیه السلام نقل کرده اند که پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم فرموده است:

دنیا تمام نخواهد شد تا این که مردی از اولاد [امام] حسین علیه السلام برای امر امت من قیام نماید، زمین را پر از عدل می کند، چنان که از ظلم و جور پر شده باشد.

حدیث نوزدهم

مهدی علیه السلام از صلب حسین علیه السلام است حدیثا محمد بن علی ماجیلویه قال: حدّثنی عمی محمد بن أبی القاسم، عن أحمد بن أبی عبد الله البرقی، عن محمد بن علی القرشی، عن محمد بن سنان، عن المفصل بن عمر، عن أبی حمزه الثمالی، عن أبی جعفر محمد بن علی الباقر، عن أبیه علی بن الحسین، عن أبیه الحسین بن علی - علیهم السلام - قال: دخلت أنا وأخی علی جدی رسول الله صلی الله علیه و آله وسلم، فأجلسنی علی فخذیه، وأجلس أخی الحسن علی فخذیه الأخری، ثمّ قبلنا وقال صلی الله علیه و آله وسلم:

بِأَبِي أَنْتُمْ مِنْ إِمَامَيْنِ صَالِحَيْنِ اخْتَارَكُمَا اللَّهُ مِنِّي وَمِنْ أَبِيكُمَا وَأُمُّكُمَا، وَاخْتَارَ مِنْ صِیْلِبِكَ يَا حُسَيْنُ تَشِيْعَهُ أَنْتَهُ، تَاسِعُهُمْ قَائِمُهُمْ، وَكُلُّهُمْ فِي الْفَضْلِ وَالْمَنْزِلَةِ عِنْدَ اللَّهِ تَعَالَى سَوَاءٌ. (٢٨)

امام حسین علیه السلام روایت می کند که من و برادرم به محضر جدّم رسول خدا صلی الله علیه و آله وسلم شرفیاب شدیم، آن حضرت مرا بر یک زانو و برادرم حسن را بر زانوی دیگرش نشانند، ما را بوسیده، فرمود:

پدرم به قربان شما دو امام شایسته باد!

خدای تعالی شما را از وجود من و پدرتان اختیار کرد، ای حسین! خداوند از صلب تو، نه امام برگزید که نهمین آنها قائم ایشان است و همه آنها در فضیلت و منزلت نزد خدای متعال برابرند.

فصل دوم: دوران غیبت

حدیث بیستم

غیبت، حتمی و طولانی است ابن المتوکل، عن علی، عن أبیه، عن الهروی، عن الرضا، عن آبائه علیهم السلام قال:

قال النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ:

وَالَّذِي بَعَثَنِي بِالْحَقِّ بِشِيرٍ لِيُغَيَّبَنَّ الْقَائِمُ مِنْ وُلْدِي بِعَهْدٍ مَعَهُودٍ إِلَيْهِ مِنِّي، حَتَّى يَقُولَ أَكْثَرُ النَّاسِ مَا لِلَّهِ فِي آلِ مُحَمَّدٍ حَاجَةٌ وَيَشُكُّ آخِرُونَ فِي وِلَادَتِهِ فَمَنْ أَدْرَكَ زَمَانَهُ فَلْيَتَمَسَّكَ بِحَدِيثِهِ وَلَا يَجْعَلْ لِلشَّيْطَانِ إِلَيْهِ سَبِيلًا بِشَكِّهِ فَيَزِيلُهُ عَن مِلَّتِي وَيُخْرِجُهُ مِن دِينِي فَقَدْ أَخْرَجَ أَبُوكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ مِنْ قَبْلُ وَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ جَعَلَ الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ (٢٩)

امام رضا از پدران بزرگوارش علیهم السلام نقل می کند که پیامبر اکرم صلی الله علیه وآله وسلم فرموده است:

سوگند به آن که مرا از روی حقیقت و برای بشارت مردم، به پیامبری برانگیخت، حتماً قائم از فرزندان من غایب خواهد شد تا مدتی که با او عهد کرده ام.

(این غیبت آن قدر طول می کشد که) اکثر مردم می گویند: خدا را به آل محمد نیازی نیست. برخی نیز در ولادت او شک می کنند.

پس هر که آن زمان را درک کرد، باید به دین او متمسک شود و با شک و تردید، شیطان را بر خود غالب نکند که در این صورت او را از ملت من بیرون می کند و او را از دین من خارج می نماید. (و بدانید که این شیطان) همان است که پدر و مادر شما را قبلاً از بهشت بیرون کرده بود. البته خداوند متعال شیطان را فقط بر کسانی

که ایمان نیاورند، مسلط خواهد کرد.

حدیث بیست و یکم

دوران غیبت و ظهور ناگهانی اَبی و ابن الولید و ابن المتوکل جمیعاً، عن سعد و الحمیری و محمد العطار جمیعاً، عن ابن عیسی و ابن هاشم و البرقی و ابن اَبی الخطاب جمیعاً، عن ابن محبوب، عن داود بن الحصین، عن اَبی بصیر، عن الصادق، عن آباءه علیهم السلام قال:

قال رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ:

الْمَهْدِيُّ مِنْ وُلْدِي، اسْمُهُ اسْمِي وَكُنْيَتُهُ كُنْيَتِي، أَشْبَهُ النَّاسِ بِي خَلْقًا وَخُلُقًا تَكُونُ لَهُ غَيْبَةٌ وَحَيْرَةٌ، حَتَّى يَصِلَ الْخَلْقُ عَنْ أَدْيَانِهِمْ، فَعِنْدَ ذَلِكَ يُقْبَلُ كَالشَّهَابِ الثَّقِيبِ، فَيَمْلَأُهَا عَدْلًا وَقِسْطًا كَمَا مَلَأْتُ ظُلْمًا وَجَوْرًا (٣٠)

پیامبر عظیم الشان صلی الله علیه و آله وسلم فرمودند:

مهدی از فرزندان من است، نام او نام من است و کنیه اش کنیه من است. شبیه ترین مردم به من است، از جهت سیرت و صورت (خلقت و اخلاق).

غیبتی برای او خواهد بود که دوران حیرت و سرگردانی است، تا به حدی که مردم از دین خودشان گمراه می شوند.

اما در همین وقت مهدی رو می کند و به سرعت شهاب ثاقب (سریع) ظهور می نماید. پس زمین را پر از عدل و داد می کند، همان طور که از ظلم و جور پر شده باشد.

حدیث بیست و دوم

مؤمنان واقعی حدثنا ابوالحسن محمد بن علی بن الشاه الفقیه المروروذی بمرورالروذ قال: حدثنا ابو حامد أحمد بن محمد ابن الحسين قالک حدثنا أبو یزید أحمد بن خالد الخالدي قال: حدثنا محمد بن أحمد بن صالح التميمي قال: حدثنا محمد بن حاتم القطان عن اَبی حماد بن عمرو، عن الإمام جعفر بن محمد، عن اَبیه، عن جدّه، عن علی بن اَبی طالب علیهم السلام فی حدیث طویل فی وصیه النبی صلی الله علیه و آله وسلم یدکر فیها:

أن رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ قال له:

يا عَلِيُّ وَاَعْلَمُ

أَنَّ أَعْجَبَ النَّاسِ إِيمَانًا وَ أَعْظَمَهُمْ يَقِينًا قَوْمٌ يَكُونُ فِي آخِرِ الزَّمَانِ، لَمْ يَلْحَقُوا النَّبِيَّ وَحَجَبَ عَنْهُمْ الْحُجَّةُ، فَأَمَّنُوا بِسِوَادِ عَلِيٍّ بِيَاضٍ. (۳۱)

امام صادق از پدران بزرگوارش و از علی بن ابی طالب علیه السلام در حدیثی طولانی که وصیت پیامبر اکرم صلی الله علیه وآله وسلم را ذکر می کند روایت کرده است که رسول خدا صلی الله علیه وآله وسلم به علی علیه السلام فرمودند:

ای علی بدان که شگفت انگیزترین مردم از جهت ایمان و عظیم ترین آنان از حیث یقین، مردمی هستند که در آخر الزمان خواهند بود، پیامبر را ندیده اند و از امام نیز محجوبند، اما به سیاهی بر روی سفیدی ایمان آورده اند.

حدیث بیست و سوم

منتظران واقعی کم اند

ابن المتوکل، عن الأسدی، عن البرمکی، عن علی بن عثمان، عن محمد بن الفرات، عن ثابت بن دینار، عن سعید بن جبیر، عن ابن عباس قال:

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ:

عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ إِمَامٌ أُمَّتِي وَخَلِيفَتِي عَلَيْهِمْ بَعْدِي، وَمِنْ وُلْدِهِ الْقَائِمُ الْمُنْتَظَرُ الَّذِي يَمْلَأُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ بِهِ الْأَرْضَ عَدْلًا وَقِسْطًا كَمَا مَلَأْتُ جَوْرًا وَظُلْمًا، وَالَّذِي بَعَثَنِي بِالْحَقِّ بِبَشِيرٍ إِنَّ الثَّانِيَيْنِ عَلَى الْقَوْلِ بِهِ فِي زَمَانٍ غَيْبَتِهِ لِأَعَزُّ مِنَ الْكِبْرِيتِ الْأَحْمَرِ.

فَقَامَ إِلَيْهِ جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيُّ فَقَالَ:

يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَلِلْقَائِمِ مِنْ وُلْدِكَ غَيْبَةٌ.

فَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: إِي وَرَبِّي وَلِيَمَحَّصَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَمَحَقَ الْكَافِرِينَ، يَا جَابِرُ! إِنَّ هَذَا الْأَمْرَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ، وَسِرٌّ مِنْ سِرِّ اللَّهِ، مَطْوِيُّ عَنْ عِبَادِهِ، فَإِيَّاكَ وَالشَّكَّ فِي أَمْرِ اللَّهِ فَهُوَ كُفْرٌ. (۳۲)

پیامبر خدا صلی الله علیه وآله وسلم فرمودند:

علی بن ابی طالب علیه السلام امام و پیشوای امت من است و خلیفه من بر آنان بعد از من می باشد.

«قائم» از فرزندان اوست، همان که منتظر است تا خداوند عزیز

به وسیله او زمین را پر از عدل و داد کند همان طور که از ظلم و جور پر شده باشد.

قسم به آن که مرا به حق و برای بشارت مردم، به پیامبری برانگیخت! به درستی که آنان که در زمان غیبت قائم، بر قول به او و امامت او ثابت می مانند و اعتقاد دارند، کمیاب تر از کبریت احمر (یا قوت سرخ) می باشند.

جابر بن عبدالله انصاری برخاست و گفت: ای رسول خدا! آیا برای قائم که از فرزندان شماست غیبتی خواهد بود؟

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله وسلم فرمود: آری، به خدا قسم! «و خداوند در آن موقع مؤمنان را در بوته امتحان خالص می گرداند و کافران را زایل و باطل می کند».

ای جابر! این امری از امور خداست و سزای از اسرار الهی است که از بندگان خود پوشانیده است. پس بپرهیز از شک و تردید در امر خدا که موجب کفر می شود.

حدیث بیست و چهارم

مرگ با انکار قائم، مرگ جاهلیت است الوزّاق، عن الأَسَدی، عن النّخعی، عن النوفلی، عن غیاث بن إبراهیم، عن الصادق، عن آبائه علیهم السلام قال:

قال رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ:

مَنْ أَنْكَرَ الْقَائِمَ مِنْ وُلْدِي فِي زَمَانِ غَيْبَتِهِ مَاتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً. (۳۳)

امام صادق از پدران بزرگوارش علیهم السلام بازگو می کند که پیامبر عظیم الشأن صلی الله علیه و آله وسلم فرمودند:

هر کس «قائم» را که از فرزندان من است در زمان غیبت او انکار نماید، مردن او به مرگ جاهلیت خواهد بود.

حدیث بیست و پنجم

فدای آن تنهای یگانه!

أخبرني أبو القاسم جعفر بن محمد، عن محمد بن يعقوب، عن علي بن إبراهيم بن هاشم، عن أبيه و علي بن محمد القاساني جميعا عن زكريا بن يحيى بن النعمان، قال: سمعت علي بن جعفر بن محمد يحدث الحسن بن الحسين بن علي بن الحسين، فقال في حديثه: لقد نصر الله أبا الحسن الرضا عليه السلام لما بغى عليه إخوته وعمومته. و ذكر حديثا طويلا حتى انتهى إلى قوله: فقامت و قبضت علي يد أبي جعفر محمد بن علي الرضا عليه السلام و قلت له: أشهد أنك إمام عند الله فبكي الرضا عليه السلام ثم قال:

يا عمّ أَلَمْ تَسْمَعْ أَبِي وَهُوَ يَقُولُ:

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ:

بِأَبِي ابْنِ خَيْرِهِ الْإِمَاءِ النَّوْبِيَةِ الطَّيِّبَةِ، يَكُونُ مِنْ وُلْدِهِ الطَّرِيدِ الشَّرِيدِ الْمُؤْتُورِ بِأَبِيهِ وَجَدِّهِ صَاحِبُ الْغَيْبَةِ، فَيُقَالُ مَاتَ أَوْ هَلَكَ أَيُّ وَاِدٍ سَلَكَ.

فَقُلْتُ: صَدَقْتَ، جُعِلْتُ فِدَاكَ. (۳۴)

امام رضا علیه السلام به عموی خود فرمود: ای عمو! آیا از پدرم نشنیدی که می فرمود:

پیامبر خدا صلی الله علیه وآله وسلم فرموده است:

پدرم به فدای فرزند بهترین کنیزان مغربی و پاک، که از فرزندان اوست آن تنهای رانده شده که انتقام خون پدر و جدش را می گیرد،

صاحب غیبتی که در مورد او می گویند: از دنیا رفته است، یا کشته شده است، و معلوم نیست در کدام وادی و بیابان به سر می برد.

گفتم: درست می فرمایید، فدای شما بشوم!

حدیث بیست و ششم

انتظار فرج، بهترین اعمال عن محمد بن مسعود، عن جعفر بن معروف، قال: أخبرني محمد بن الحسين، عن جعفر بن بشير، عن موسى بن بكر الواسطي، عن أبي الحسن، عن آبائه عليهم السلام:

أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ قَالَ:

أَفْضَلُ أَعْمَالِ أُمَّتِي أَنْتِظَارُ الْفَرَجِ مِنَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ. (۳۵)

پیامبر اکرم صلی الله علیه وآله وسلم فرمودند:

بهترین اعمال امت من، انتظار فرج از جانب خداوند عظیم الشأن است.

حدیث بیست و هفتم

تأسف و سرگردانی عن محمد بن الحنفیه عن أميرالمؤمنين عليه السلام:

عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ:

يَا عَلِيُّ! أَنْتَ مِنِّي وَ أَنَا مِنْكَ وَ أَنْتَ أَخِي وَ وَزِيرِي. فَأِذَا مِتُّ ظَهَرْتَ لَكَ ضَعَائِي فِي صُدُورِ قَوْمٍ، وَ سَيَتَكُونُ بَعْدِي فِتْنَةٌ صِيَمَاءُ صِيَلَمَ يَشِقُطُ فِيهَا كُلُّ وَ لِبَجْهِ وَ بَطَانِهِ وَ ذَلِكَ عِنْدَ فِقْمَدَانِ الشَّيْعَةِ الْخَامِسِ مِنْ وُلْدِ السَّابِعِ مِنْ وُلْدِكَ، تَحْزُنُ لِفَقْدِهِ أَهْلُ الْأَرْضِ وَ السَّمَاءِ، فَكَمْ مُؤْمِنٍ وَ مُؤْمِنَةٍ مُتَأَسِّفٍ مُتَلَهِّفٍ حَيْرَانٍ عِنْدَ فَقْدِهِ.

ثُمَّ أَطْرَقَ مَلِيًّا، ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ وَ قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ:

بِأَبِي وَ أُمِّي وَ سَمِيِّ وَ شَبِيهِ مُوسَى بْنِ عِمْرَانَ، عَلَيْهِ جُيُوبُ الثُّورِ (أَوْ قَالَ جَلَابِيْبُ الثُّورِ)، تَتَوَقَّدُ مِنْ شُعَاعِ الْقُدْسِ كَأَنِّي بِهِمْ آيِسٌ مَا كَانُوا، نُودُوا بِنِدَاءٍ يُسْمَعُ مِنَ الْبُعْدِ كَمَا يُسْمَعُ مِنَ الْقُرْبِ، يَكُونُ رَحْمَةً عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَ عَذَابًا عَلَى الْمُنَافِقِينَ.

قُلْتُ: وَ مَا ذَلِكَ الْبِدَاءُ؟

قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: ثَلَاثَةٌ أَصْوَاتٍ، فِي رَجَبِ الْأَوَّلِ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ، الثَّانِي أَرْفَتِ الْأَزِفَةُ، الثَّلَاثُ يَرُونَ يَدَنَا بَارِزًا مَعَ قَرْنِ الشَّمْسِ، يُنَادِي أَلَا إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ فُلَانًا بَنَ فُلَانٍ حَتَّى يَنْسِبَهُ إِلَى عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ، فِيهِ هَلَاكُ الظَّالِمِينَ، فَعِنْدَ ذَلِكَ يَأْتِي الْفَرَجُ وَ يَشْفِي اللَّهُ صُدُورَهُمْ وَ يُدْهِبُ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ.

قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! فَكَمْ يَكُونُ بَعْدِي مَنْ

قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: بَعْدَ الْحُسَيْنِ تِسْعَةٌ وَالتَّاسِعُ قَائِمُهُمْ. (۳۶)

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم به امیرالمؤمنین علیه السلام فرمود:

ای علی تو از منی و من از توام، تو برادر و وزیر منی. وقتی من وفات کردم دشمنی تو در سینه های قوم ظاهر می گردد و به زودی بعد از من فتنه شدید ظاهر می شود، کسانی که از نزدیکان و اقوام و یاران او نباشند در آن واقع می شوند، این در وقتی است که امام پنجم از اولاد امام هفتم از نسل تو مفقود و غایب شود.

اهل زمین و آسمان از فقدان او محزون می شوند، مرد و زن مؤمن تأسّف خورده، حیران و سرگردان می مانند.

بعد از آن سر مبارک خود را به پایین انداخته پس از مدتی سر برداشت و فرمود:

پدر و مادرم فدای کسی باد که با من همنام و شبیه من و شبیه موسی بن عمران است و بر او پرده هایی از نور است. گویا من کسانی را که مهدی را از دست داده اند و تأسّف و تلّهف می کنند می بینم و از حالت ایشان یأسی به من می رسد، ایشان را ندایی رسد که از دور شنیده می شود چنان که از نزدیک شنیده می شود و آن امام، برای مؤمنین رحمت است و برای منافقان عذاب خواهد گردید.

من عرض کردم: این ندا چیست؟

فرمود: سه صوت است در ماه رجب: صدای اوّل «أَلَّا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ» است صدای دوم: «أَزْفَةُ الْأَزْفَةِ» است؛ (یعنی قیامت نزدیک گردید.) سومین نشانه این است که هنگام برآمدن خورشید، بدنی آشکار می شود که از آن ندا می رسد:

آگاه باشید! به درستی که خدای تعالی مبعوث گردانید فلان بن فلان را، و نسبت وی را

به امیرالمؤمنین علیه السلام می رساند. که در ظهور او، هلاکت ظالمین است. پس در این وقت فرج مؤمنین است. خدای تعالی به سینه های ایشان شفا می بخشد و غیظ دل هایشان را می برد.»

عرض کردم: یا رسول الله! بعد از من چند نفر امام خواهند بود؟

فرمود: «بعد از حسین نه نفر، که نهمین ایشان قائم شان است.»

فصل سوم: نشانه های آخرالزمان

حدیث بیست و هشتم

نشانه های آخرالزمان (۱)

ابن إدريس، عن أبيه، عن محمد بن آدم، عن أبيه، عن ابن أبياس، عن المبارك بن فضاله، عن وهب بن منبه يرفعه إلى ابن عباس قال:

قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم:

لَمَّا عَرَّجَ بِي رَبِّي جَلَّ جَلَالُهُ أَتَانِي النَّدَاءُ يَا مُحَمَّدُ قُلْتُ لَيْتَنِيكَ رَبَّ الْعُظَمَاءِ لَيْتَنِيكَ، فَأَوْحَى اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ إِلَيَّ يَا مُحَمَّدُ فِيمَ اخْتَصَيْتَ الْمَلَأُ الْأَعْلَى قُلْتُ: إِلَهِي لَا عِلْمَ لِي فَقَالَ لِي: يَا مُحَمَّدُ هَلَّا اتَّخَذْتُ مِنَ الْأَدَمِيِّينَ وَزِيرًا وَأَخًا وَوَصِيًّا مِنْ بَعْدِكَ؟ فَقُلْتُ إِلَهِي وَمَنْ اتَّخَذْتُ تَخَيَّرَ لِي أَنْتَ يَا إِلَهِي فَأَوْحَى اللَّهُ إِلَيَّ يَا مُحَمَّدُ قَدْ اخْتَرْتُ لَكَ مِنَ الْأَدَمِيِّينَ عَلِيًّا فَقُلْتُ إِلَهِي ابْنُ عَمِّي فَأَوْحَى اللَّهُ إِلَيَّ يَا مُحَمَّدُ إِنَّ عَلِيًّا وَارِثُكَ وَوَارِثُ الْعِلْمِ مِنْ بَعْدِكَ وَصَاحِبُ لَوْ آتَيْكَ لَوْ آءِ الْحَمْدِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَصَاحِبُ حَوْضِكَ يَسْقِي مَنْ وَرَدَ عَلَيْهِ مِنْ مُؤْمِنِي أُمَّتِكَ ثُمَّ أَوْحَى اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ يَا مُحَمَّدُ إِنِّي قَدْ أَقْسَمْتُ عَلَى نَفْسِي قِسْمًا حَقًّا لَا يَشْرَبُ مِنْ ذَلِكَ الْحَوْضِ مُبْغِضٌ لَكَ وَلَا هَيْلَ بَيْتِكَ وَذُرِّيَّتِكَ الطَّيِّبِينَ حَقًّا حَقًّا. أَقُولُ: يَا مُحَمَّدُ لَأَدْخُلَنَّ الْجَنَّةَ جَمِيعَ أُمَّتِكَ إِلَّا مَنْ أَبِي فَقُلْتُ إِلَهِي وَأَحَدٌ يَا بِي دُخُولَ الْجَنَّةِ فَأَوْحَى اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ بَلَى فَقُلْتُ فَكَيْفَ يَا بِي فَأَوْحَى اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ إِلَيَّ يَا مُحَمَّدُ اخْتَرْتُكَ مِنْ خَلْقِي وَاخْتَرْتُ لَكَ وَصِيًّا مِنْ بَعْدِكَ وَجَعَلْتُهُ مِنْكَ بِمَنْزِلَةِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى إِلَّا أَنَّهُ لَا

نَبِيَّ بَعْدَكَ وَأَلْقَيْتُ مُحَبَّةً فِي قَلْبِكَ وَجَعَلْتَهُ أَبَا وَوَلَدِكَ فَحَقَّهُ بَعْدَكَ عَلَى أُمَّتِكَ كَحَقِّكَ عَلَيْهِمْ فِي حَيَاتِكَ فَمَنْ جَحَدَ حَقَّهُ جَحَدَ حَقِّكَ وَمَنْ أَبِي أَنْ يُوَالِيَهُ فَقَدْ أَبِي أَنْ يُوَالِيكَ وَمَنْ أَبِي أَنْ يُوَالِيكَ فَقَدْ أَبِي أَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ فَخَرَزْتُ لِلَّهِ سَاجِدًا شُكْرًا لِمَا أَنْعَمَ إِلَيَّ فَإِذَا مُنَادٍ يُنَادِي اِرْفَعْ يَا مُحَمَّدُ رَأْسَكَ وَسَلِّبِي أَعْطَيْتُكَ يَا إِلَهِي إِجْمَعُ أُمَّتِي مِنْ بَعْدِي عَلَى وِلَايَةِ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ لِيَرِدُوا عَلَيَّ جَمِيعًا حَوْضِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَوْحَى اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ إِلَيَّ يَا مُحَمَّدُ إِنِّي قَدْ قَضَيْتُ فِي عِبَادِي قَبْلَ أَنْ أُخْلُقَهُمْ وَقَضَى مَاضٍ فِيهِمْ لِأَهْلِكَ بِهِ مِنْ أَسَاءٍ وَأَهْدَى بِهِ مِنْ أَسَاءٍ وَقَدْ آتَيْتُهُ عِلْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَجَعَلْتَهُ وَزِيرَكَ وَخَلِيفَتَكَ مِنْ بَعْدِكَ عَلَى أَهْلِكَ وَأُمَّتِكَ عَزِيمَةً مِنِّي وَلَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ عَادَاهُ وَأَبْغَضَهُ وَأَنْكَرَ وِلَايَتَهُ بَعْدَكَ فَمَنْ أَبْغَضَهُ أَبْغَضَكَ وَمَنْ أَبْغَضَكَ فَقَدْ أَبْغَضَنِي وَمَنْ عَادَاهُ فَقَدْ عَادَاكَ وَمَنْ عَادَاكَ فَقَدْ عَادَانِي وَمَنْ أَحَبَّهُ فَقَدْ أَحَبَّكَ وَمَنْ أَحَبَّكَ فَقَدْ أَحَبَّنِي وَقَدْ جَعَلْتُ لَهُ هَذِهِ الْفَضِيلَةَ وَأَعْطَيْتُكَ أَنْ أُخْرِجَ مِنْ صُلْبِهِ أَحَدَ عَشَرَ مَهْدِيًّا كُلُّهُمْ مِنْ ذُرِّيَّتِكَ مِنَ الْبِكْرِ الْبَتُولِ وَأَخْرَجُ رَجُلًا مِنْهُمْ يُصَلِّي خَلْفَهُ عَيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَمْلَأُ الْأَرْضَ عَدْلًا كَمَا مَلَأَتْ ظُلْمًا وَجَوْرًا أَنْجِي بِهِ مِنَ الْهَلَكَةِ وَأَهْدِي بِهِ مِنَ الضَّلَالَةِ وَأَبْرِءْ بِهِ الْأَعْمَى وَأَشْفِي بِهِ الْمَرِيضَ فَقُلْتُ إِلَهِي وَسَيِّدِي مَتَى يَكُونُ ذَلِكَ فَأَوْحَى اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ يَكُونُ ذَلِكَ إِذَا رُفِعَ الْعِلْمُ وَظَهَرَ الْجَهْلُ وَكَثُرَ الْقُرْآءُ وَقَلَّ الْعَمَلُ وَكَثُرَ الْقَتْلُ وَقَلَّ الْفُقَهَاءُ الْهَادُونَ وَكَثُرَ الْفُقَهَاءُ الضَّلَالَةُ وَالخَوْنَةُ وَكَثُرَ الشُّعْرَاءُ وَاتَّخَذَ أُمَّتِكَ قُبُورَهُمْ مَسَاجِدَ وَحُلِيَّتَ الْمَصَاحِفُ وَزُخْرِفَتِ الْمَسَاجِدُ وَكَثُرَ الْجَوْرُ وَالْفَسَادُ وَظَهَرَ الْمُنْكَرُ وَأَمَرَ أُمَّتِكَ بِهِ وَنَهَى عَنِ الْمَعْرُوفِ وَاكْتَفَى الرَّجَالُ بِالرِّجَالِ وَالنِّسَاءُ بِالنِّسَاءِ وَصَارَ الْأَمْرَاءُ كَفَرَةً

وَأُولَئِكَ لَهُمْ فَجْرَةٌ وَأَعْوَابُهُمْ ظَلَمَهُمْ وَذَوُو الرِّأْيِ مِنْهُمْ فَسَدِمَهُ وَعِنْدَ ذَلِكَ ثَلَاثَةٌ خُسُوفٍ: خَسَفَ بِالمَشْرِقِ وَخَسَفَ بِالمَغْرِبِ وَخَسَفَ بِجَزِيرَةِ العَرَبِ، وَخَرَابُ البَصِيرَةِ عَلَى يَدِ رَجُلٍ مِنْ ذُرِّيَّتِكَ يَتَّبِعُهُ الزُّنُوجُ، وَخُرُوجُ رَجُلٍ مِنْ وُلْدِ الحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ، وَظُهُورُ الدَّجَالِ يَخْرُجُ مِنَ المَشْرِقِ مِنْ سِجِسْتَانَ، وَظُهُورُ الشُّفَيَانِيِّ. فَقُلْتُ: إِلَهِي مَا يَكُونُ بَعْدِي مِنَ الفِتَنِ، فَأَوْحَى اللَّهُ إِلَيَّ وَأَخْبَرَنِي بِبِلَاءِ بَنِي أُمَّيَّةَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ، وَمِنْ فِتْنِهِ وُلْدِ عَمِّي وَمَا هُوَ كَأَنَّ إِلَى يَوْمِ القِيَامَةِ، فَأَوْصَيْتُ بِذَلِكَ ابْنَ عَمِّي حِينَ هَبَطْتُ إِلَى الأَرْضِ وَأَدَّيْتُ الرِّسَالَةَ، وَلِلَّهِ الحَمْدُ عَلَى ذَلِكَ كَمَا حَمِدَهُ النَّبِيُّونَ وَكَمَا حَمِدَهُ كُلُّ شَيْءٍ قَبْلِي وَمَا هُوَ خَالِقُهُ إِلَى يَوْمِ القِيَامَةِ. (٣٧)

پیامبر اکرم صلی الله علیه وآله وسلم فرموده است:

آن گاه که پروردگرم مرا به معراج برد، ندا فرمود: ای محمد! گفتم: بله، بله، ای پروردگار عظیم الشأن، لبتیک!

پس وحی فرمود: ای محمد! اهل آسمان ها در مورد کدام امر با یکدیگر مخاصمه کردند؟

عرض کردم: خدایا مرا به آن علمی نیست.

فرمود: آیا کسی از آدمیان را برای خودت به عنوان وزیر و برادر و وصی بعد از خودت انتخاب نکرده ای؟

گفتم: خدایا! چه کسی را انتخاب کنم؟ تو خود کسی را انتخاب بفرما.

پس وحی رسید: ای محمد! من از بین تمام انسان ها، علی را برایت برگزیدم.

عرض کردم: خدایا! پسر عمویم؟

خداوند وحی فرمود: ای محمد! علی وارث تو و وارث علم تو بعد از خودت می باشد.

او در روز قیامت صاحب پرچم تو می باشد که آن پرچم هدایت است. او صاحب حوض توست و هر که از مؤمنان امت تو بر

آن وارد شود او را سیراب می کند.

سپس وحی دیگری رسید: ای محمد! به ذات خودم قسم یاد می کنم که هیچ یک از دشمنان تو

و دشمنان اهل بیت تو و فرزندان تو از آن حوض نخواهند نوشید.

به حقیقت می گویم ای محمد! که تمام امت تو را داخل بهشت خواهم کرد، مگر کسی که خود امتناع کند.

عرض کردم: خدایا! آیا کسی هست که از ورود به بهشت امتناع کند؟

خداوند متعال فرمود: آری.

گفتم: چطور؟

فرمود: ای محمد! از بین تمام بندگان، فقط تو را اختیار کردم، و برای جانشینی بعد از تو نیز کسی را وصی انتخاب کردم، مثل او برای تو، مثل هارون است برای موسی، مگر این که بعد از تو پیامبری نخواهد بود.

محبت او را بر قلب تو انداختم و او را پدر فرزندان قرار دادم.

حق او بر امت بعد از تو همانند حق خودت بر آنان است در زمان حیات، پس هر که حق او را انکار کند، حق تو را انکار کرده است. و هر که از ولایت او امتناع نماید، از ولایت تو امتناع نموده است. و هر که از ولایت تو سرباز زند، از ورود به بهشت ابا کرده است.

پس از این، به خاطر نعمت های خداوند به سجده افتادم و شکر خدا نمودم.

در این هنگام بود که منادی ندا داد: ای محمد! سربردار، و بخواه از من تا عطايت کنم.

عرض کردم: خدایا! امت مرا بر محور ولایت علی بن ابی طالب علیه السلام جمع کن، تا همه آنان در روز قیامت بر حوض من وارد شوند.

خداوند وحی فرمود: ای محمد! قضای من در مورد بندگانم، قبل از آن که آنان را خلق کنم جاری شده و حتمی گشته است، هر که را بخواهم هلاک می کنم و هر که را بخواهم، هدایت می نمایم.

به درستی که همان علمی که به تو دادم، برای

بعد از تو به علی هم دادم و او را وزیر و خلیفه تو قرار دادم؛ هم برای اهل تو و هم برای امت بعد از تو، و این دستور قطعی از جانب من است.

هر که با علی دشمنی ورزد و منکر ولایتش باشد داخل بهشت نخواهد شد.

آن که با علی بغض و کینه داشته باشد، با تو کینه ورزی کرده و آن که با تو چنین کند، با من کینه ورزی نموده است.

آن که با علی دشمنی کند، با تو دشمنی کرده است و آن که با تو دشمنی کند، با من دشمنی کرده است.

هر که علی را دوست بدارد، تو را دوست داشته و آن که تو را دوست بدارد، حتماً دوست من است.

به تحقیق این فضیلتی است که برای او قرار دادم، و عطایی است که به تو دادم به این که یازده نفر مهدی از نسل او که همگی از ذریه تو و از بکر بتول هستند بیورم.

آخرین آنان کسی است که عیسی بن مریم پشت سرش به نماز می ایستد، زمین را پر از عدل و داد می کند همان گونه که از ظلم و ستم پر شده باشد.

دیگران را به وسیله او از هلاکت نجات می دهم و به وسیله او هدایت می کنم، و به وسیله او کور را بینا و مریض را شفا می دهم.

گفتم: خدای من و آقای من! چه موقع چنین خواهد شد؟

خداوند متعال وحی فرمود: آن گاه که علم برداشته شود و جهل ظاهر گردد، قاریان بسیار اما عمل کم شود، آن گاه که قتل زیاد گردد و آن گاه که فقهای هدایت کننده کم شوند اما فقهای گمراه و خیانت کار و یاوه گوینان زیاد شوند.

آن گاه که امت تو، قبور خود

را مسجد قرار دهند، مصحف ها را زینت و مساجد را آذین بندی کنند و با طلا یا غیر آن منقش نمایند.

و آن گاه که ظلم و فساد زیاد شود و منکرات علنی گردد و مردم را به آن امر، اما از معروف نهی نمایند.

مردان به مردان و زنان به زنان اکتفا کنند. آن گاه که امیران و پادشاهان از کافران باشند و دوستان ایشان فاسق و یاوران آنان از ظالمان و صاحبان رأی نیز از فاسقان باشند.

در این هنگام سه خسوف واقع خواهد شد؛ یکی در مشرق و یکی در مغرب و دیگری در جزیره العرب.

شهر بصره به دست فردی از ذریه تو خراب خواهد شد که پیروان او رومی هستند.

سپس مردی از فرزندان حسین بن علی علیهما السلام قیام می نماید، دجال از شرق و از ناحیه سیستان و سفیانی نیز خروج می کنند.

گفتم: ای خدای من! بعد از من فتنه ها چگونه خواهد بود؟

خداوند به من وحی فرمود و مرا خبر داد از کارهای بنی امیه که خدا آن ها را لعنت کند و نیز از فتنه فرزندان عمویم. و نیز خبر داد از آنچه که تا روز قیامت واقع خواهد شد.

همه این اخبار و حوادث را آن موقعی که از معراج به زمین برگشتم، به پسر عمویم سفارش کردم و رسالت خودم را انجام دادم.

حمد مخصوص خداوند است و من نیز خدا را حمد می کنم همان طور که تمام انبیا او را حمد می کنند، و همان گونه که تمام اشیای عالم و آنچه که خدا خالق آن است تا روز قیامت همه، حمد کننده خدایند.

حدیث بیست و نهم

نشانه های آخر الزمان (۲)

علی بن ابراهیم، عن هارون بن مسلم، عن مسعده بن صدقه، عن ابي

عبد الله عليه السلام قال:

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ:

كَيْفَ بِكُمْ إِذَا فَسِدَتْ نَسَائِكُمْ وَفَسَقَ شَبَابُكُمْ وَ لَمْ تَأْمُرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَلَمْ تَنْهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ فَقِيلَ لَهُ وَيَكُونُ ذَلِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَقَالَ نَعَمْ وَ شَرٌّ مِنْ ذَلِكَ كَيْفَ بِكُمْ إِذَا أَمَرْتُمْ بِالْمُنْكَرِ وَ نَهَيْتُمْ عَنِ الْمَعْرُوفِ فَقِيلَ لَهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَ يَكُونُ ذَلِكَ قَالَ نَعَمْ وَ شَرٌّ مِنْ ذَلِكَ كَيْفَ بِكُمْ إِذَا رَأَيْتُمُ الْمَعْرُوفَ مُنْكَرًا وَ الْمُنْكَرَ مَعْرُوفًا (٣٨)

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله وسلم فرمودند:

چگونه خواهید بود آن گاه که زنان شما فاسد شوند، جوانانتان فاسق گردند و شما هم امر به معروف و نهی از منکر نکنید.

پس به ایشان عرض شد: ای رسول خدا! آیا چنین خواهد شد؟

پیامبر اعظم صلی الله علیه و آله وسلم فرمود: آری، و بدتر از این هم خواهد شد، آن گاه که به بدی امر کنید و از معروف بازدارید.

گفته شد: ای رسول خدا! آیا این گونه خواهد شد؟

ایشان فرمودند: آری، و بدتر از این هم می شود، آن گاه که کار خوب را بد بدانید و کار بد را خوب بشمرید.

حدیث سی ام

نشانه های آخر الزمان (٣)

حدثني أبي، عن سليمان بن مسلم الخشاب، عن عبد الله بن جريح المكي، عن عطاء بن أبي رباح، عن عبد الله بن عباس، قال: حججنا مع رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم حجة الوداع، فأخذ بحلقه باب الكعبة ثم أقبل علينا بوجهه، فقال صلى الله عليه وآله وسلم:

أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِأَشْرَاطِ السَّاعَةِ؟

وَكَانَ أَدْنَى النَّاسِ مِنْهُ يَوْمَئِذٍ سَلْمَانُ رَحِمَهُ اللَّهُ، فَقَالَ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ! فَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ:

إِنَّ مِنْ أَشْرَاطِ الْقِيَامَةِ إِضَاعَةُ الصَّلَوَاتِ وَاتِّبَاعُ الشَّهَوَاتِ، وَالْمَيْلُ إِلَى الْأَهْوَاءِ، وَتَعْظِيمُ أَصْحَابِ الْمَالِ، وَبَيْعُ الدِّينِ بِالدُّنْيَا، فَعِنْدَهَا يَذُوبُ قَلْبُ الْمُؤْمِنِ فِي جَوْفِهِ كَمَا يَذَابُ الْمِلْحُ

فِي الْمَاءِ مِمَّا يَرَى مِنَ الْمُنْكَرِ فَلَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُعَيِّرَهُ.

قَالَ سَلْمَانُ: وَإِنَّ هَذَا لَكَائِنٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ!؟

قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: إِي وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ يَا سَلْمَانُ! إِنَّ عِنْدَهَا يَلِيهِمْ أَمْرَاءُ جَوْرَةٌ وَوُزَرَاءُ فَسَقَةٌ وَعُرَفَاءُ ظَلَمَةٌ وَأَمَنَاءُ حَوْنَةٌ.

فَقَالَ سَلْمَانُ: وَإِنَّ هَذَا لَكَائِنٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ!؟

قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: إِي وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ يَا سَلْمَانُ! إِنَّ عِنْدَهَا يَكُونُ الْمُنْكَرُ مَعْرُوفًا وَالْمَعْرُوفُ مُنْكَرًا وَيُؤْتَمَنُ الْخَائِنُ وَيُخُونُ الْأَمِينُ وَيُصَدَّقُ الْكَاذِبُ وَيُكَذَّبُ الصَّادِقُ.

قَالَ سَلْمَانُ: وَإِنَّ هَذَا لَكَائِنٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ!؟

قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: إِي وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ يَا سَلْمَانُ! فَعِنْدَهَا تَكُونُ إِمَارَةُ النِّسَاءِ وَمُشَاوَرَةُ الْإِمَاءِ وَقَعُودُ الصَّبِيَانِ عَلَى الْمَنَابِرِ، وَيَكُونُ الْكَذِبُ طَرْفًا وَالرِّكَاهُ مُعْرَمًا وَالْفَيْءُ مُعْتَمًا، وَيَجْفُو الرَّجُلُ وَالِدِيَهُ وَيَبْرُ صَدِيقَهُ، وَيَطْلَعُ الْكُوكَبُ الْمُدْنِبُ.

قَالَ سَلْمَانُ: وَإِنَّ هَذَا لَكَائِنٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ!؟

قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: إِي وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ يَا سَلْمَانُ، وَعِنْدَهَا تَشَارَكُ الْمَرْأَةُ زَوْجَهَا فِي التِّجَارَةِ، وَيَكُونُ الْمَطْرُ قَيْظًا وَيَغِيظُ الْكِرَامَ غَيْظًا، وَيَحْتَقِرُ الرَّجُلُ الْمُعْسِرُ، فَعِنْدَهَا تَقَارِبُ الْأَسْوَاقِ، إِذْ قَالَ هَذَا: لَمْ أَبْعَ شَيْئًا وَقَالَ هَذَا: لَمْ أَرْبَحَ شَيْئًا فَلَا تَرَى إِلَّا ذِمًّا لِلَّهِ.

قَالَ سَلْمَانُ: وَإِنَّ هَذَا لَكَائِنٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ!؟

قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: إِي وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ يَا سَلْمَانُ، فَعِنْدَهَا يَلِيهِمْ أَقْوَامٌ إِنْ تَكَلَّمُوا قَتَلُوهُمْ وَإِنْ سَكَتُوا اسْتَبَاحُوا حَقَّهُمْ لَيْسَ تَأْتِرُونَ أَنْفُسَهُمْ بِفَيْئِهِمْ وَلَيَطْوُونَ حُرْمَتَهُمْ وَلَيْسَفُكَنَّ دِمَاءَهُمْ وَلَيَمْلَأَنَّ قُلُوبَهُمْ دَغَلًا رُغْبًا، فَلَا تَرَاهُمْ إِلَّا وَجِلِينَ خَائِفِينَ مَرْغُوبِينَ مَرْهُوبِينَ.

قَالَ سَلْمَانُ: وَإِنَّ هَذَا لَكَائِنٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ!؟

قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: إِي وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، يَا سَلْمَانُ، إِنَّ عِنْدَهَا يُؤْتَى بِشَيْءٍ مِنَ الْمَشْرِقِ وَشَيْءٍ مِنَ الْمَغْرِبِ يُلَوِّنُ أُمَّتِي، فَالْوَيْلُ لِمَنْ لَصَعَفَاءِ أُمَّتِي مِنْهُمْ وَالْوَيْلُ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ، لَا يَزْحَمُونَ صَغِيرًا وَلَا يُوقِرُونَ كَبِيرًا وَلَا يَتَجَاوَزُونَ مِنْ مِيسَى، جُثَّتْهُمْ

جُتِّهَ الْأَدَمِيِّينَ وَقُلُوبُهُمْ قُلُوبَ الشَّيَاطِينِ.

قال سلمان: وَإِنَّ هَذَا لَكَائِنٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ!؟

قال صلى الله عليه وآله وسلم: إِي وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ يَا سَلْمَانَ! وَعِنْدَهَا يَكْتَفِي بِالرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ بِالنِّسَاءِ، وَيُغَارُ عَلَى الْعِلْمَانِ كَمَا يُغَارُ عَلَى الْجَارِيَةِ فِي بَيْتِ أَهْلِهَا وَتَشَبَّهَ الرَّجَالُ بِالنِّسَاءِ وَالنِّسَاءُ بِالرِّجَالِ وَلَتَزَكَّبَنَّ ذَوَاتُ الْفُرُوجِ السُّرُوجَ فَعَلَيْهِنَّ مِنْ أُمَّتِي لَعْنَةُ اللَّهِ.

قال سلمان: وَإِنَّ هَذَا لَكَائِنٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ!؟

فَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: إِي وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ يَا سَلْمَانَ إِنَّ عِنْدَهَا تَزْخَرُفُ الْمَسَاجِدِ كَمَا تَزْخَرُفُ الْبَيْعُ وَالْكَنَائِسُ وَتُحَلَّى الْمَصَاحِفُ، وَتَطُولُ الْمَنَارَاتُ وَتَكْثُرُ الصُّفُوفُ بِقُلُوبٍ مُتْبَاغِضَةٍ وَالسُّنَنِ مُخْتَلِفَةٍ.

قال سلمان: وَإِنَّ هَذَا لَكَائِنٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ!؟

قال صلى الله عليه وآله وسلم: إِي وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ وَعِنْدَهَا تُحَلَّى ذُكُورُ أُمَّتِي بِالذَّهَبِ وَيَلْبَسُونَ الْحَرِيرَ وَالذِّيَابَ وَيَتَّخِذُونَ جُلُودَ النُّمُورِ صَفَافًا.

قال سلمان: وَإِنَّ هَذَا لَكَائِنٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ!؟

قال صلى الله عليه وآله وسلم: إِي وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ يَا سَلْمَانَ! وَعِنْدَهَا يَظْهَرُ الرَّبَا وَيَتَعَامَلُونَ بِالْعَيْنَةِ وَالرِّشَى وَيُوضَعُ الدِّينُ وَتُرْفَعُ الدُّنْيَا.

قال سلمان: وَإِنَّ هَذَا لَكَائِنٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ!؟

قال صلى الله عليه وآله وسلم: إِي وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ يَا سَلْمَانَ وَعِنْدَهَا يَكْثُرُ الطَّلَاقُ، فَلَا يُقَامُ لِلَّهِ حُدٌّ وَلَنْ يُضْرُّوا اللَّهَ شَيْئًا.

قال سلمان: وَإِنَّ هَذَا لَكَائِنٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ!؟

قال صلى الله عليه وآله وسلم: إِي وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ يَا سَلْمَانَ وَعِنْدَهَا تَظْهَرُ الْقَيْنَاتُ وَالْمَعَارِيفُ وَيَلِيهِمْ أَشْرَارُ أُمَّتِي.

قال سلمان: وَإِنَّ هَذَا لَكَائِنٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ!؟

قال صلى الله عليه وآله وسلم: إِي وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ يَا سَلْمَانَ وَعِنْدَهَا تَحْجُّ أَعْيَاءُ أُمَّتِي لِلنُّزْهِهِ وَتَحْجُّ أَوْسَاطُهَا لِلتَّجَارَةِ وَتَحْجُّ فُقَرَاؤُهُمْ لِلرِّيَاءِ وَالسُّمْعَةِ فَعِنْدَهَا يَكُونُ أَقْوَامٌ يَتَعَلَّمُونَ الْقُرْآنَ لِغَيْرِ اللَّهِ وَيَجِدُونَهُ مَزَامِيرَ، وَيَكُونُ أَقْوَامٌ يَتَفَقَّهُونَ لِغَيْرِ اللَّهِ وَتَكْثُرُ أَوْلَادُ الرِّنَا، وَيَتَعَنَّوْنَ بِالْقُرْآنِ وَيَتَهَافَتُونَ بِالدُّنْيَا.

قال سلمان: وَإِنَّ هَذَا لَكَائِنٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ!؟

قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: إِي

وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ يَا سَلْمَانَ! ذَاكَ إِذَا انْتَهَكَتِ الْمَحَارِمُ وَاکْتَسَبَتِ الْمَآثِمَ، وَتَسَلَّطَ الْأَشْرَارُ عَلَى الْأَخْيَارِ، وَيَفْشُو الْكُذِبُ وَتَظْهَرُ
اللَّجَاجَةُ وَتَغْشَوُ الْفَاقَهُ، وَيَتَبَاهُونَ فِي اللَّبَاسِ وَيَمْطَرُونَ فِي غَيْرِ أَوَانِ الْمَطَرِ، وَيَسْتَحْسِنُونَ الْكُوبَةَ وَالْمَعَارِيفَ وَيَنْكَرُونَ الْأَمْرَ
بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّهْيَ عَنِ الْمُنْكَرِ حَتَّى يَكُونَ الْمُؤْمِنُ فِي ذَلِكَ الزَّمَانِ أَذَلُّ مِنَ الْمَأْمَةِ وَيَظْهَرُ قُرَاؤُهُمْ وَعِبَادُهُمْ فِيمَا بَيْنَهُمُ التَّلَاوُمُ،
فَأُولَئِكَ يُدْعَوْنَ فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ الْأَرْجَاسِ وَالْأَنْجَاسِ.

قَالَ سَلْمَانُ: وَإِنَّ هَذَا لَكَآئِنٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ!؟

فَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: إِي وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ يَا سَلْمَانَ، فَعِنْدَهَا لَا يَحْضُرُ الْغَنِيُّ عَلَى الْفَقِيرِ حَتَّى أَنْ السَّائِلَ يَسْأَلَ فِيمَا بَيْنَ
الْجَمْعَتَيْنِ لَا يَصِيبُ أَحَدًا يَضَعُ فِي كَفِّهِ شَيْئًا.

قَالَ سَلْمَانُ: وَإِنَّ هَذَا لَكَآئِنٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ!؟

قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: إِي وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ يَا سَلْمَانَ عِنْدَهَا يَتَكَلَّمُ الرُّؤْيِبِضَةُ.

فَقَالَ: وَمَا الرُّؤْيِبِضَةُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ فِدَاكَ أَبِي وَأُمِّي!

قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: يَتَكَلَّمُ فِي أَمْرِ الْعَامَّةِ مَنْ لَمْ يَكُنْ يَتَكَلَّمُ فَلَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا قَلِيلًا حَتَّى تَخُورَ الْأَرْضُ خَوْرَةً فَلَا يَظُنُّ كُلُّ
قَوْمٍ إِلَّا أَنَّهَا خَارَتْ فِي نَاحِيَّتِهِمْ فَيَمْكُتُونَ مَا شَاءَ اللَّهُ، ثُمَّ يَنْكُتُونَ فِي مَكْتَبِهِمْ فَتَلْقَى لَهُمُ الْأَرْضُ أَفْلاذَ كَبِدِهَا ذَهَبًا وَفِضَّةً.

ثُمَّ أَوْمَأَ بِيَدِهِ إِلَى الْأَسَاطِينِ فَقَالَ مِثْلُ هَذَا فَيُؤْمِنِدِ لَا يَنْفَعُ ذَهَبٌ وَلَا فِضَّةٌ. فَهَذَا مَعْنَى قَوْلِهِ: فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا. (٣٩)

ابن عباس می گوید: حجه الوداع را با پیامبر اکرم صلی الله علیه وآله وسلم به جا آوردیم، آن حضرت حلقه در خانه کعبه را
گرفت، سپس به سوی ما توجّه نمود و فرمود:

آیا شما را از اخبار و نشانه های آخر الزمان آگاه نکنم؟

سلمان رحمه الله که از همه به ایشان نزدیک تر بود، عرض کرد: بفرماید، ای رسول خدا!

پیامبر اکرم صلی الله علیه وآله وسلم فرمود:

برخی از آن اخبار چنین است: ضایع

کردن نمازها، پیروی از شهوات، تمایل به هوی و هوس، تعظیم سرمایه داران و فروش دین به دنیا.

در این هنگام است که قلب انسان مؤمن آب می شود همان گونه که نمک در آب حل می گردد، چون منکرات را می بیند ولی نمی تواند آن را تغییر دهد.

سلمان عرض کرد: آیا این ها واقع خواهد شد؟!

پیامبر اعظم صلی الله علیه و آله وسلم فرمود: آری قسم به خدایی که جانم به دست اوست ای سلمان! در این هنگام، پادشاهان ستمکار بر آنان حاکم شوند و وزیران آنان فاسق گردند، عارفان ظلم کنند و امینان خیانت ورزند.

سلمان گفت: آیا این گونه خواهد شد؟!

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم فرمود: آری، قسم به آن که جانم به دست اوست، ای سلمان! در این هنگام، کارهای زشت، رواج پیدا می کند و کارهای خیر متروک می شود (منکرات معروف می شود و معروف منکر). شخص خائن را امین می پندارند و امین نیز خیانت کند، دروغگو را تصدیق می کنند و راستگو را تکذیب نمایند.

سلمان گفت: آیا این ها شدنی است؟!

رسول خدا صلی الله علیه و آله وسلم فرمود: آری، سوگند به آن که جانم به دست اوست، ای سلمان! پس در آن هنگام، زنان امیر می گردند و کنیزان مشاور می شوند و کوچکان بر منابر می نشینند، دروغ را شوخی بدانند، زکات را غرامت و زورکی بدانند و غارت اموال بیت المال را غنیمت شمرند. افراد به پدر و مادر خود جفا می کنند اما به دوست خود اهمیت بیشتری می دهند و ستاره دنباله دار طلوع نماید.

سلمان عرض کرد: یعنی چنین خواهد شد؟!

حضرت صلی الله علیه و آله وسلم فرمود: قسم به خدا که آری، ای سلمان! در آن موقع زن در تجارت با همسرش شریک می شود. و

باران فراوان می بارد و مردمان محترم به خشم می آیند مستمندان را پست می شمارند. بازارها به هم نزدیک می شود، یکی گوید فروش نکردم، دیگری گوید سودی نبردم. پس کسی را نمی بینی مگر این که خدا را مذمت می کند.

سلمان عرض کرد: این ها همه واقع شدنی است؟

پیامبر صلی الله علیه و آله وسلم فرمود: آری سوگند به آن کسی که جانم در دست اوست، در همان روزهاست که قومی بر مردم حکمرانی کنند که اگر مردم سخن بگویند آنان را می کشند، و اگر حرف نزنند مال آن ها را مباح می شمارند و احترام آن ها را زیر پا می گذارند، خون های آن ها را می ریزند، دل هایشان را پر از بیم می نمایند، نمی بینی آن ها را مگر ترسان لرزان و هراسان.

سلمان عرض کرد: آیا این ها واقع می شود؟

رسول گرامی اسلام صلی الله علیه و آله وسلم فرمود: آری قسم به آن که جانم به دست اوست، در آن وقت چیزی از مشرق و چیزی از مغرب گرفته می شود و با این وضعیت بر امت من حکومت می کنند.

وای بر ضعیفان امت من از آن ها، و وای بر آن ها از خدا. رحم بر کودکان نخواهند کرد و بزرگان را احترام نگذارند، گناهکاران را عفو نمی کنند، هیکل آن ها هیکل آدمیان و دل آن ها دل دیوان است.

سلمان عرض کرد: ای رسول خدا! این ها شدنی است؟

پیامبر صلی الله علیه و آله وسلم فرمود: آری سوگند به آن که جانم به دست اوست. در آن روزهاست که مردان به مردان و زنان به زنان اکتفا کنند و بر غلامان میل کنند، همچنان که بر دوشیزگان میل نمایند. مردان شبیه به زنان و زنان شبیه به مردان شوند و زنان سوار مرکب می شوند. لعنت خدا بر آن ها باد.

سلمان عرض کرد:

ای رسول خدا! این ها شدنی است.

رسول خداصلی الله علیه وآله وسلم فرمود: آری سوگند به خدا، در آن زمان مساجد را مثل معابد یهود و کلیساها زینت کنند و قرآن را تزیین نمایند، مناره ها را بلند سازند، صف های جماعت زیاد اما دل ها با یکدیگر کینه ور و زبان ها دور باشد.

سلمان عرض کرد: آیا این ها شدنی است.

پیامبر اعظم صلی الله علیه وآله وسلم فرمود: آری، قسم به آن که جانم به دست اوست.

در آن زمان مردان امت من خود را به طلا بیاریند، لباس ابریشم و دیبا بر تن کنند و پوست پلنگان را خرید و فروش نمایند.

سلمان عرض کرد: ای رسول خدا! این ها شدنی است؟

پیامبر اکرم صلی الله علیه وآله وسلم فرمود: آری، سوگند به خدایی که جانم در دست اوست.

ای سلمان! در آن زمان ربا ظاهر می شود و به سفته بازی و رشوه معامله کنند، دین را پست شمارند و دنیا را عالی دانند.

سلمان عرض کرد: ای رسول خدا! این ها شدنی است؟ رسول مکرم اسلام صلی الله علیه وآله وسلم فرمود: آری، سوگند به خدایی که جانم در دست اوست.

در آن زمان طلاق فراوان می شود. و حدی اقامه نمی گردد و به خداوند زبانی از آن ها نمی رسد.

سلمان عرض کرد: ای رسول خدا! این ها شدنی است؟

پیامبر اعظم صلی الله علیه وآله وسلم فرمود: آری، سوگند به خدایی که جانم در دست اوست.

ای سلمان! در آن زمان تار و ساز آشکار گردد. و اشرار امت من فرمانروایی کنند.

سلمان عرض کرد: ای رسول خدا! این ها شدنی است؟ پیامبر خداصلی الله علیه وآله وسلم فرمود: آری، سوگند به خدایی که جانم در دست اوست.

در آن روز توانگران امت من برای تفرج حج می کنند. اواسط آن ها برای

تجارت و فقرای آن‌ها برای ریا حجّ می‌کنند.

قرآن را برای غیر خدا یاد می‌گیرند و آن را در آلت طرب می‌خوانند. برای غیر خدا تفقه می‌کنند. اولاد زنا زیاد می‌شود، قرآن را به غنا می‌خوانند و به دنیا با هم مباحثات می‌کنند.

سلمان عرض کرد: ای رسول خدا! این‌ها شدنی است؟ فرمود: آری، سوگند به خدایی که جانم در دست اوست.

ای سلمان! این‌ها در زمانی است که حرمت کسی را محفوظ ندارند، سرمایه کسب، دروغ باشد، بدها بر نیکان مسلط شوند، دروغ فراوان شود، لجاجت ظاهر گردد، تنگدستی زیاد شود و به لباس بر یکدیگر مباحثات کنند. باران در غیر موسوم خود بیارد. تار و طنبور را نیک شمارند، امر به معروف و نهی از منکر را منکر دانند. مؤمن در آن روز و در آن زمان از کنیز خوارتر گردد. قرآن خوانان و عابدان را ملامت نمایند. از این‌گونه مردمان در ملکوت آسمان‌ها به نام پلیدان و ناپاکان یاد می‌شوند.

سلمان عرض کرد: ای رسول خدا! این‌ها شدنی است؟ فرمود: آری، سوگند به خدایی که جانم در دست اوست.

هیچ توانگر بر بی‌نوایی فقیران نمی‌ترسد، سائل در بین جمعیت، کسی را پیدا نمی‌کند تا پولی را به کف او بگذارد.

سلمان عرض کرد: ای رسول خدا! این‌ها شدنی است؟ فرمود: آری، سوگند به خدایی که جانم در دست اوست، ای سلمان! و در آن زمان رویبضه تکلم می‌کند.

سلمان عرض کرد: پدر و مادرم فدای شما باد، ای رسول خدا! رویبضه چیست؟

فرمود: کسی که در امور مردم سخنرانی کند ولی شایسته آن نباشد.

یک چنین مردمی جز اندکی درنگ نخواهند کرد که زمین مانند گاو نر عربده می‌کشد، این عربده زمین

چنان عمومی خواهد شد که هر قومی گمان برند این صدا در ناحیه آن هاست. پس تا زمانی که خدا بخواهد مکث می کنند، سپس در مدت مکث رو به نکث (عهد شکنی) می روند. پس زمین برای آن ها پاره های دل خود را بیرون می ریزد از طلا و نقره و سپس به ستون ها اشاره کرد و فرمود: مثل چنین روزی است که طلا و نقره از ارزش می افتد. این است معنای قول خداوند متعال: «فقد جاء اشراطها».

فصل چهارم: هنگامه ظهور

حدیث سی و یکم

زمان قیام به اذن خداوند

حدیثی محمد بن وهبان بن محمد الهمای البصری، قال: حدثنا الحسين بن علي البزوفري، قال: حدثنا علي بن العباس، عن عباد بن يعقوب، قال: أخبرني مسمر بن نويرة، عن أبي بكر بن عياش عن أبي سليمان الضبي، عن أبي أمامه قال:

قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم:

لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَقُومَ قَائِمُ الْحَقِّ مِنَّا وَذَلِكَ حِينَ يَأْذُنُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ لَهُ، فَمَنْ تَبِعَهُ نَجَى وَمَنْ تَخَلَّفَ عَنْهُ هَلَكَ. فَاللَّهُ اللَّهُ عِبَادَ اللَّهِ إِيْتُوهُ وَلَوْ عَلَى التَّلْحِ فَإِنَّهُ خَلِيفَةُ اللَّهِ.

قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَتَى يَقُومُ قَائِمُكُمْ؟

قال: إِذَا صَارَتِ الدُّنْيَا هَرَجًا وَمَرَجًا وَهُوَ التَّاسِعُ مِنْ صُلْبِ الْحُسَيْنِ. (٤٠)

امام رضا از پدران بزرگوارش عليهم السلام نقل می فرماید که پیامبر اعظم صلی الله علیه وآله وسلم فرموده اند:

قیامت به پا نخواهد شد تا روزی که قائم به حق از ما قیام کند و این زمانی خواهد بود که خداوند به وی اجازه بفرماید.

پس هر که از او تبعیت کند، نجات می یابد و آن که مخالفت وی نماید هلاک خواهد شد.

ای بندگان خدا! خدا را، خدا را در نظر داشته باشید و به طرف او بروید؛ هر چند مجبور باشید که با دست و پا بر روی برف و

یخ

راه بروید.

همانا او خلیفه خداوند عظیم الشأن می باشد.

عرض کردیم: ای رسول خدا! قائم شما چه موقع قیام خواهد کرد؟

پیامبر اکرم صلی الله علیه وآله وسلم فرمود: آن گاه که دنیا دچار هرج و مرج شود. و او نهمین از فرزندان و نسل [امام] حسین علیه السلام است.

حدیث سی و دوم

زمان ظهور، ناگهانی و به اذن خداست حدیثنا احمد بن زیاد بن جعفر بن الهمدانی، قال: حدیثنا علی بن ابراهیم بن هاشم، عن ابيه، عن عبد السلام بن صالح الهروی، قال: سمعت دعبل بن علی الخزاعی يقول أنشدت مولای الرضا قصیدتی التي أولها:

مدارس (۴۱) آیات خلت من تلاوه

و منزل وحی مقفر العرصات فلما انتهیت إلى قولي:

خروج إمام لا محاله خارج يقوم على اسم الله والبركات يميز فينا كل حق و باطل ويحري على النعماء والنقمة بكى الرضا عليه السلام بكاءً شديداً ثم رفع رأسه فقال:

يا خزاعی! نطق روح القدس على لسانك بهذين البيتين، فهل تدري من هذا الإمام ومتى يقوم؟

فقلت: لا يا مولای! بل سمعت بخروج إمام منكم يطهر الأرض من الفساد ويملاها عدلاً.

فقال يا دعبل! الإمام بعدي محمد ائبي وبعده ائنه علي وبعدي علي ائنه الحسن وبعدي الحسن ائنه الحجة القائم المنتظر، في غيبته المطاع في ظهوره لو لم يبق من الدنيا إلا يوم واحد لطول الله ذلك اليوم حتى يملأها عدلاً وقسطاً كما ملئت جوراً وظلماً، وأما متى فسؤال عن الوقت. وقد حدثنى أبي عن أبيه عن آباءه أن النبي صلى الله عليه وآله وسلم قيل له: يا رسول الله! متى يخرج القائم من ذريتك؟

قال صلى الله عليه وآله وسلم: مثله كمثل الساعة لا يعلمها لوقتها إلا هو لا تأتيكم إلا بعته. (۴۲)

عبد السلام بن صالح هروی گوید: از دعبل بن علی خزاعی شنیدم می گفت: برای

مولای خودم حضرت رضاعلیه السلام قصیده ام را که اولش به این مضمون بود خواندم:

(۱) مدرسه های آیات الهی که از تلاوت تهی شده و منزل وحی که عرصه هایش مبدل به بیابان خالی شده است.

و چون رسیدم به این بیت از شعر خود:

(۲) خروج امامی که به یقین ظهور می کند و به نام خدا و با برکت های فراوان قیام می نماید.

(۳) و میان ما هر حقی را از باطل جدا می کند و پاداش نیکو و کیفر بدی را می دهد.

حضرت رضا علی بن موسی علیه السلام سخت گریست و سپس سرش را به جانب من برداشت و فرمود:

ای خزاعی در این دو بیت روح الامین به زبانت سخن گفته است آیا می دانی این امام کیست و چه موقع قیام می کند؟

عرض کردم: نه، ای مولایم! فقط شنیده ام یک امامی از شما ظهور می کند که زمین را از فساد پاک می نماید و آن را از عدالت و داد پر می کند چنان که از ستم پر شده باشد.

امام رضاعلیه السلام فرمود:

ای دعبل! امام بعد از من محمد است و پس از محمد فرزندش علی است و بعد از علی پسرش، حسن و پس از حسن، پسرش حجت قائم که در غیبتش انتظار او را کشند و در ظهورش مطاع باشد. اگر نماند از دنیا مگر یک روز، خدا همان روز را آن قدر طولانی کند تا وی ظهور نماید و آن را پر از عدالت کند، چنان که پر از ستم شده باشد. و اما این که چه موقع ظهور خواهد کرد، این اخبار از وقت است و همانا پدرم برای من از پدرش، از پدانش باز گفته است که از پیغمبر صلی الله علیه

وآله وسلم پرسش شد: قائم از ذریه ات چه موقع خروج می کند؟

پیامبر اعظم صلی الله علیه وآله وسلم فرموده است:

مثل او مثل قیامت است، که آشکار نکند وقتش را جز خداوند متعال و نیاید شما را جز ناگهانی.

حدیث سی و سوم

مهدی علیه السلام قیام برای دین خدا

حدثنا محمد بن وهبان بن محمد البصری، قال: حدثنا الحسين بن علی البرزوفی، قال: حدثني عبد العزيز بن يحيى الجلودی بالبصره، قال: حدثني محمد بن زكريا، عن أحمد بن عيسى بن زيد، قال: حدثني عمر بن عبد الغفار، عن أبي بصير، عن حكيم بن جبیر، عن علی بن زيد بن جلعان، عن سعيد بن المسيب، عن سعد بن مالك:

أن النبي صلی الله علیه وآله وسلم قال:

يا عَلِيُّ أَنْتَ مَنِّي بِمَنْزِلَةِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى إِلَّا أَنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي، تَقْضِي دِينِي وَتُنْجِزُ عِدَاتِي وَتُقَاتِلُ بَعْدِي عَلَى التَّوْبِيلِ كَمَا قَاتَلْتَ عَلَى التَّنْزِيلِ.

يا عَلِيُّ حُبُّكَ إِيمَانٌ وَبُغْضُكَ نِفَاقٌ، وَلَقَدْ بَنَانِي اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ أَنَّهُ يَخْرُجُ مِنْ صُلْبِ الْحُسَيْنِ تَسْبِيحًا مِنَ الْأُمَّةِ مَعْصُومُونَ مُطَهَّرُونَ وَمِنْهُمْ مَهْدِيُّ هَذِهِ الْأُمَّةِ الَّذِي يَقُومُ بِالَّذِينَ فِي آخِرِ الزَّمَانِ كَمَا قُتِلَ فِي أَوْلِهِ. (۴۳)

پیامبر اکرم صلی الله علیه وآله وسلم فرمود:

ای علی! تو برای من مثل هارون برای موسی هستی، مگر این که بعد از من پیامبری نخواهد بود.

دین مرا تو ادا می کنی و وعده های مرا تو وفا می کنی، تو برای تأویل قرآن جنگ خواهی کرد، چنان که من برای تنزیل آن جنگیدم.

ای علی! دوستی تو نشانه ایمان است و دشمنی با تو نشانه نفاق و دورویی.

به درستی که خداوند لطیف خبیر به من خبر داد:

از نسل حسین، نه نفر امام که همگی معصوم (از هر گناهی مصون) و مطهر (از هر آلودگی پاک) هستند، به وجود

و مهدی این امت نیز از ایشان است، همان که در آخر الزمان برای دین قیام می کند، چنان که من در ابتدای آن قیام کردم.

فصل پنجم: زمان قیام

حدیث سی و چهارم

بشارت به فرج بعد از ناامیدی الحفار، عن عثمان بن أحمد، عن أبي قلابه، عن بشر بن عمر، عن مالك بن أنس، عن زيد بن أسلم، عن إسماعيل بن أبان، عن أبي مریم، عن ثوير بن أبي فاخته، عن عبد الرحمن بن أبي ليلى، قال: قال أبي:

دفع النبي صلى الله عليه وآله وسلم الرايه يوم خيبر إلى علي بن أبي طالب، ففتح الله عليه ثم ذكر نصبه عليه السلام يوم الغدير وبعض ما ذكر فيه من فضائله عليه السلام إلى أن قال: ثم بكى النبي صلى الله عليه وآله وسلم.

فقال: مم بكائك يا رسول الله!

قال صلى الله عليه وآله وسلم:

أخبرني جبرئيل عليه السلام أنهم يظلمونه ويمنعونه حقه ويقتلونه ويلدونه ويظلمونهم بعده وأخبرني جبرئيل عليه السلام عن ربه عز وجل أن ذلك يزول إذا قام قائمهم وعلت كلمتهم وأجمعت الأمة على محبتهم وكان الشانئ لهم قليلاً والكاره لهم ذليلاً وكثر المادح لهم وذلك حين تغير البلاد وتضعف العباد والإياس من الفرج وعند ذلك يظهر القائم فيهم.

قال النبي صلى الله عليه وآله وسلم: اسمه كاسمي وأبيه كاسم ابني وهو من ولد ابنتي، يظهر الله الحق بهم ويحمد الباطل بأسيا فيهم ويتبعهم الناس بين راغب إليهم وخائف لهم.

قال: وسكن البكاء عن رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم، فقال:

معاشر المؤمنين! أبشروا بالفرج، فإن وعد الله لا يخلف وقضاؤه لا يرد وهو الحكيم الخبير فإن فتح الله قريب.

اللهم إنهم أهلي فأذهب عنهم الرجس وطهرهم تطهيراً، اللهم اكلاهم واحفظهم وارزهم وكن لهم وأنصرهم وأعنيهم وأعزهم ولا تدلهم واخلفني فيهم إنك على

عبدالرحمن ابی لیلی از قول پدرش می گوید: پیامبر اعظم صلی الله علیه و آله وسلم روز جنگ خیبر، پرچم را به دست علی بن ابی طالب علیه السلام داد و خداوند نیز پیروزی را نصیب ایشان ساخت.

پدرم جریان غدیر خم و نصب امیرالمؤمنین علیه السلام به امامت را و برخی از فضایل امام علی علیه السلام را ذکر کرد، تا رسید به اینجا که پیامبر خدا صلی الله علیه و آله وسلم شروع به گریه کرد.

اصحاب گفتند: یا رسول الله! چرا گریه می کنید؟

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم فرمود:

جبرئیل به من خبر داد که مردم به علی ظلم خواهند کرد، حق او را می گیرند و با او جنگ می کنند، فرزندانش را می کشند و به آن ها ظلم و ستم روا می دارند.

جبرئیل از پروردگار عظیم الشان خود برایم خبر آورد، این ظلم ها و مصیبت ها ادامه دارد، تا زمانی که قائم آنان قیام کند. آن گاه مصیبت آنان تمام می شود و کلمه و پرچم ایشان برافراشته می گردد.

امت بر محبت و ولایت آنان اتفاق می کنند، دشمنان آنان اندک می شوند و بدخواهان آنان خوار و ذلیل می گردند و دوستان و مدح کنندگان ایشان بسیار می گردند.

و این بعد از آن زمانی است که شهرها دگرگون شود و بندگان ضعیف گردند و از فرج ناامید شوند، و در این هنگام «قائم» ظهور می کند.

پیامبر صلی الله علیه و آله وسلم فرمود: اسم او همانم من است و اسم پدرش همانم فرزندم می باشد و او از فرزندان دخترم است.

خدا حق را به وسیله ایشان ظاهر، و باطل را با شمشیرهای آنان خاموش می گرداند. مردم تابع آنان می شوند؛ اگرچه برخی با میل و رغبت و برخی هم از روی ترس و ناچاری.

پدرم گفت:

گریه پیامبر صلی الله علیه وآله وسلم ساکت شد و بعد فرمود:

ای مردم با ایمان! شما را به فرج، بشارت می دهم. بدانید که وعده خدا تخلف ندارد و قضا و قدر الهی نیز بر نمی گردد، چون او آگاه و حکیم است و فتح و پیروزی نزدیک است.

خداوند! ایشان اهل بیت منند، پس هرگونه گناه و آلودگی را از ایشان بزدای و آنان را کاملاً پاک و پاکیزه فرما.

خدایا! ایشان را در حفظ و حمایت و رعایت خود قرار ده.

خدایا! آنان را یار و یاور باش و پیروزشان گردان.

خدایا! آنان را خوار نکن، و خلیفه من قرارشان بده.

همانا تو بر هر کاری توانایی.

حدیث سی و پنجم

خروج مهدی علیه السلام در آخر الزمان جماعه، عن التلعکبری، عن أحمد بن علی، عن ابن أبي دارم، عن علی بن العباس، عن محمد بن هاشم القیسی، عن سهل بن تمام البصری، عن عمران القطان، عن قتاده، عن أبي نصره، عن جابر بن عبد الله قال:

قال رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ:

الْمَهْدِيُّ يَخْرُجُ فِي آخِرِ الزَّمَانِ. (۴۵)

رسول خدا صلی الله علیه وآله وسلم فرمودند:

مهدی علیه السلام در آخر الزمان ظهور خواهد کرد.

حدیث سی و ششم

از فتنه و فساد تا استقرار حکومت اسلامی جماعه، عن أبي المفضل، عن أحمد بن محمد بن بشار، عن مجاهد بن موسى، عن عباد بن عباد، عن مجالد بن سعيد، عن جبير بن نوف أبي الوداك، قال: قلت لأبي سعيد الخدري: وَاللَّهِ مَا يَأْتِي عَلَيْنَا عَامٌ إِلَّا وَهُوَ شَرُّ مِنَ الْمَاضِي وَلَا أَمِيرٌ إِلَّا وَهُوَ شَرُّ مِمَّنْ كَانَ قَبْلَهُ.

فقال أبو سعيد: سمعته من رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم يقول ما تقول ولكن سمعت رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم يقول:

لا- يَزَالُ بِكُمْ الْأَمْرُ حَتَّى يُوَلَّدَ فِي الْفِتْنَةِ وَالْجَوْرِ مَنْ لَا يُعْرِفُ غَيْرَهَا حَتَّى تُمْلَأَ الْأَرْضُ جَوْرًا، فَلَا يَقْدِرُ أَحَدٌ يَقُولُ «اللَّهُ»، ثُمَّ يَبْعَثُ

اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ رَجُلًا - مَنِّي وَمِنْ عَثْرَتِي فَيَمْلَأُ - الْأَرْضَ عَدْلًا كَمَا مَلَأَهَا مَنْ كَانَ قَبْلَهُ جَوْرًا، وَيَخْرِجُ لَهُ الْأَرْضَ أَفْلَاحًا وَيَكْتُمُ
الْمَالَ حَتَّى لَا يَعُدَّهُ عَدًّا وَذَلِكَ حَتَّى يَضْرِبَ الْإِسْلَامَ بِجِرَانِهِ. (۴۶)

راوی می گوید: به ابو سعید خدری گفتم: به خدا که هیچ سالی نمی آید؛ مگر این که از سال قبل بدتر است و هیچ پادشاهی
و امیری بر ما مسلط نمی شود مگر این که از پادشاه قبلی ظالم تر است.

و ابوسعید گفته است: همین که تو می گویی من از پیامبر خداصلی الله علیه وآله وسلم هم شنیده ام و

علاوه بر آن از رسول خدا صلی الله علیه وآله وسلم شنیدم که می فرمود:

اوضاع و امور به همین گونه می گذرد، تا این که در روزگار فتنه و فساد، کسی متولد خواهد شد که شناخته نخواهد شد. تا این که زمین پر از ظلم و ستم می شود.

پس کسی قادر نیست که حتی لفظ جلاله «الله» را به زبان بیاورد. پس از آن خداوند متعال مردی از فرزندان مرا مبعوث خواهد کرد که زمین را از عدل و داد پر می کند، همان گونه که افراد قبل از او، از ظلم و ستم پر کرده اند.

زمین خزاین خود را برای او بیرون می آورد و ذخایر و اموال خود را آشکار می نماید، به گونه ای که کسی آن را شماره نخواهد کرد.

و امور بدین گونه خواهد گذشت تا این که اسلام با تمام احکامش مستقر می گردد.

حدیث سی و هفتم

فرمانبری از امام زمان علیه السلام حدیثا عبد الواحد بن محمد بن عبدوس النیسابوری العطار رضی الله عنه، قال: حدثنا علی بن محمد بن قتیبه النیسابوری، عن حمدان بن سلیمان، قال: حدثنی أحمد بن عبد الله بن جعفر الهمدانی، عن عبد الله بن الفضل الهاشمی، عن هشام بن سالم، عن الصادق جعفر بن محمد، عن أبيه، عن جده عليهم السلام قال:

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ:

الْفَائِمْ مِنْ وُلْدِي، إِسْمُهُ إِشِيْمِي وَكُنْيَتُهُ كُنْيَتِي وَشِمَائِلُهُ شِمَائِلِي وَسُنَّتُهُ سُنَّتِي، يُقِيمُ النَّاسَ عَلَى مِلَّتِي وَشَرِيْعَتِي وَيَدْعُوهُمْ إِلَى كِتَابِ رَبِّي عَزَّوَجَلَّ، مَنْ أَطَاعَهُ فَقَدْ أَطَاعَنِي وَمَنْ عَصَاهُ فَقَدْ عَصَانِي وَمَنْ أَنْكَرَهُ فِي غَيْبَتِي فَقَدْ أَنْكَرَنِي وَمَنْ كَذَّبَهُ فَقَدْ كَذَّبَنِي وَمَنْ صَدَّقَهُ فَقَدْ صَدَّقَنِي، إِلَى اللَّهِ أَشْكُو الْمُكْذِبِينَ لِي فِي أَمْرِهِ وَالْجَاحِدِينَ لِقَوْلِي فِي شَأْنِهِ وَالْمُضِلِّينَ لِأُمَّتِي عَنْ طَرِيقَتِهِ وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ. (٤٧)

امام صادق

از پدران بزرگوارش علیه السلام و ایشان از پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم نقل می کنند که رسول خدا صلی الله علیه و آله وسلم فرمودند:

«قائم» از فرزندان من است، نام او نام من و کنیه اش کنیه من است. شمایل و خصوصیات مرا دارد و سنت و روش او همان سنت من است.

مردم را به دین و شریعت من وادار می کند و آنان را به عمل به کتاب خداوند متعال دعوت می نماید.

هر که اطاعت او کند، اطاعت مرا کرده است و آن که نافرمانی او کند نافرمانی مرا کرده است.

هر که در زمان غیبت، او را انکار کند مرا انکار کرده است.

آن که او را تکذیب نماید، مرا تکذیب نموده و هر که او را تصدیق کند، مرا تصدیق کرده است.

به خداوند شکوه و شکایت می کنم از آنان که در خصوص او مرا تکذیب کنند، و آنان که سخن مرا در شأن او انکار نمایند، و امت مرا از راه و روش وی گمراه می کنند «و آن ها که ستم کردند به زودی می دانند که بازگشتشان به کجاست!»

حدیث سی و هشتم

خوشا به حال یاوران مهدی حدثنا محمد بن الحسن رضی الله عنه، قال: حدثنا محمد بن الحسن الصفار، عن أحمد بن الحسين بن سعيد، عن محمد بن جمهور، عن فضاله بن أيوب، عن معاوية بن وهب، عن أبي حمزة، عن أبي جعفر عليه السلام قال:

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ:

طُوبَى لِمَنْ أَدْرَكَ قَائِمَ أَهْلِ بَيْتِي وَهُوَ يَأْتُمُّ بِهِ فِي غَيْبَتِهِ قَبْلَ قِيَامِهِ وَيَتَوَلَّى أَوْلِيَاءَهُ وَيُعَادِي أَعْدَاءَهُ، ذَلِكَ مِنْ رُفَقَائِي وَذَوِي مَوَدَّتِي وَأَكْرَمِ أُمَّتِي عَلَيَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ. (٤٨)

امام باقر علیه السلام از رسول خدا صلی الله علیه و آله وسلم نقل می فرماید:

خوشا به حال کسی که قائم اهل

بیت مرا درک کند و امامت او را در زمان غیبت و قبل از قیام وی بپذیرد، دوستان او را دوست بدارد و با دشمنانش دشمنی ورزد.

چنین کسی از رفیقان من و از دوستان من است و در روز قیامت از بهترین افراد امت من نزد من خواهد بود.

حدیث سی و نهم

صاحب پرچم مهدی اخرج الطبرانی فی الاوسط، عن ابن عمر:

أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ أَخَذَ بِيَدِ عَلِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَقَالَ:

يَخْرُجُ مِنْ صَيْلِبِ هَذَا فَتَى يَمْلَأُ الْأَرْضَ قِسْطًا وَعَدْلًا فَإِذَا رَأَيْتُمْ ذَلِكَ فَعَلَيْكُمْ بِفَتَى التَّمِيمِيِّ، فَإِنَّهُ يُقْبَلُ مِنَ الْمَشْرِقِ وَهُوَ صَاحِبُ رَايَةِ الْمَهْدِيِّ (٤٩)

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم دست امام علی علیه السلام را گرفت و فرمود:

از نسل او جوانی ظهور می کند که زمین را پر از عدل و داد خواهد کرد. پس هرگاه آن را دیدید بر شما لازم است که جوان تیمیمی را دریابید، همانا او از سمت مشرق خواهد آمد و او صاحب پرچم مهدی است.

حدیث چهلم

حکومت جهانی و آبادانی زمین ابن المتوکل، عن الأسدی، عن النخعی، عن النوفلی، عن علی بن سالم، عن أبیه، عن الثمالی، عن ابن طریف، عن ابن نباته، عن ابن عباس قال:

قال رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ:

لَمَّا عُرِجَ بِي إِلَى السَّمَاءِ السَّابِعَةِ وَمِنْهَا إِلَى سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى وَمِنَ السِّدْرَةِ إِلَى حُجْبِ النُّورِ نَادَانِي رَبِّي جَلَّ جَلَالُهُ: يَا مُحَمَّدُ أَنْتَ عَبْدِي وَأَنَا رَبُّكَ فَلِي فَاحْضَعْ وَإِيَّايَ فَاعْبُدْ وَعَلَيَّ فَتَوَكَّلْ وَبِي فَتَق. فَإِنِّي قَدْ رَضَيْتُ بِكَ عَبْدًا وَحَبِيبًا وَرَسُولًا وَنَبِيًّا وَبِأَخِيكَ عَلِيٍّ خَلِيفَةً وَبَابًا فَهُوَ حُجَّتِي عَلَى عِبَادِي وَإِمَامٌ لِحَلْقِي، بِهِ يُعْرَفُ أَوْلِيَائِي مِنْ أَعْدَائِي وَبِهِ يُمَيَّزُ حَزْبُ الشَّيْطَانِ مِنْ حَزْبِي وَبِهِ يُقَامُ دِينِي وَتُحْفَظُ حُدُودِي وَتُنْفَذُ أَحْكَامِي وَبِحُكْمِكَ وَبِهِ وَبِالْإِيمَانِ مِنْ وُلْدِكَ أَرْحَمُ عِبَادِي وَإِمَائِي وَبِالْقَائِمِ مِنْكُمْ أَعْمَرُ أَرْضِي بِتَسْبِيحِي وَتَقْدِيسِي وَتَهْلِيلِي وَتَكْبِيرِي وَتَمْجِيدِي وَبِهِ أَظْهَرَ الْأَرْضَ مِنْ أَعْدَائِي وَأُورَثَهَا أَوْلِيَائِي وَبِهِ أَجْعَلُ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِي الشُّفْلَى وَكَلِمَتِي الْعُلْيَا، بِهِ أُحْيِي بِلَادِي وَعِبَادِي بَعْلَمِي وَلَهُ أَظْهَرَ الْكُنُوزَ وَالذَّخَائِرَ بِمَشِيئَتِي وَإِيَّاهُ أَظْهَرَ عَلَى الْأَسِيرَارِ وَالصَّمَائِرِ يَارَادَتِي وَأَمَدُهُ بِمَلَائِكَتِي لِتُؤَيِّدَهُ

عَلَىٰ إِنْفَازِ أَمْرِي وَإِعْلَانِ دِينِي، ذَلِكَ وَلِيِّيَ حَقًّا وَمَهْدِيَّ عِبَادِي صِدْقًا. (۵۰)

رسول خداصلی الله علیه وآله وسلم فرمودند:

آن گاه که مرا به آسمان هفتم بالا بردند و از آنجا به سدره المنتهی رساندند و سپس به حجاب های نور، معراج دادند، پروردگارم ندا فرمود:

ای محمد! تو بنده منی و من پروردگار توأم، پس برای من تواضع کن و فقط عبادت مرا به جای آور و بر من توکل کن و به من اعتماد داشته باش.

که من تو را به بندگی پسندیدم و تو را حبیب و رسول و پیامبر خود کردم و نیز پسندیدم که برادرت علی، خلیفه تو و باب من باشد.

پس او حجت من بر بندگانم می باشد و امام برای خلقم.

به وسیله او دوستانم از دشمنانم شناخته خواهند شد، و به واسطه او حزب شیطان و حزب من از یکدیگر جدا می شوند.

دین من به وسیله او برپا می گردد و حدودم حفظ و احکامم اجرا می شود.

به سبب تو و او و امامان از فرزندان او، به بندگان و کنیزانم ترحم کنم. به وسیله قائم از شما زمین را آباد خواهم کرد. به خاطر تسبیح و تقدیس و تهلیل و تکبیر و تمجید خودم و به وسیله او زمین را از لوٹ وجود دشمنان، پاک سازم و آن را به دوستانم ارث بدهم.

به واسطه او سخن و پرچم کافران را پایین و شکست خورده می نمایم و پرچم و سخن خود را پیروز و برافراشته قرار می دهم.

به جهت او بندگان و شهرها را زنده می کنم.

به علم خودم، گنج ها و معادن و ذخایرش را برای او آشکار خواهم ساخت. و با اراده خودم او را بر اسرار عالم آگاه

خواهم کرد.

به فرشتگانم کمک کنم تا او را برای اجرای دستورم و آشکار ساختن دینم تأیید کنند.

به تحقیق که او ولی و سرپرست بندگانم می باشد و به راستی که رهبر و مهدی آنان است.

فهرست منشورات مسجد مقدّس جمکران

- ۱- قرآن کریم/چهار رنگ - گلاسه رحلی خط نیریزی / الهی قمشه ای ۲ - قرآن کریم/نیم جیبی (کیفی) خط عثمان طه / الهی قمشه ای ۳ - قرآن کریم/وزیری (بدون ترجمه) خط عثمان طه ۴ - قرآن کریم/وزیری (ترجمه زیر، ترجمه مقابل) خط عثمان طه / الهی قمشه ای ۵ - قرآن کریم/(وزیری، جیبی، نیم جیبی) خط نیریزی / الهی قمشه ای ۶ - کلیات مفاتیح الجنان/عربی انتشارات مسجد مقدّس جمکران ۷ - کلیات مفاتیح الجنان/(وزیری، جیبی، نیم جیبی) خط افشاری / الهی قمشه ای ۸ - منتخب مفاتیح الجنان/ (جیبی، نیم جیبی) خط افشاری / الهی قمشه ای ۹ - منتخب مفاتیح الجنان/ جیبی، نیم جیبی) خط خاتمی / الهی قمشه ای ۱۰ - نهج البلاغه/(وزیری، جیبی) سید رضی رحمه الله/محمد دشتی ۱۱ - صحیفه سجاده ویرایش حسین وزیری/الهی قمشه ای ۱۲ - ادعیه و زیارات امام زمان علیه السلام واحد پژوهش مسجد مقدّس جمکران ۱۳ - آئینه اسرار حسین کریمی قمی ۱۴ - آثار گناه در زندگی و راه جبران علی اکبر صمدی ۱۵ - آخرین پناه محمود ترجمی ۱۶ - آخرین خورشید پیدا واحد تحقیقات ۱۷ - آشنایی با چهارده معصوم (۲۱و۲)/شعر و رنگ آمیزی سید حمید رضا موسوی ۱۸ - آقا شیخ مرتضی زاهد محمد حسن سیف اللهی ۱۹ - آیین انتظار (مختصر مکیال المکارم) واحد پژوهش ۲۰ - ارتباط با خدا واحد تحقیقات ۲۱ - از زلال ولایت واحد تحقیقات ۲۲ - اسلام شناسی و پاسخ به شبهات علی اصغر رضوانی

۲۳ - امامت، غیبت، ظهور واحد پژوهش ۲۴ - امامت و غیبت از دیدگاه علم کلام علم الهدی / واحد تحقیقات ۲۵ - امامت و ولایت در امالی شیخ صدوق سید محمد حسین کمالی ۲۶ - امام رضا، امام مهدی و حضرت معصومه علیهم السلام (روسی) آلمات آبسالیکوف ۲۷ - امام رضا علیه السلام در رزمگاه ادیان سهراب علوی ۲۸ - امام شناسی و پاسخ به شبهات علی اصغر رضوانی ۲۹ - انتظار بهار و باران واحد تحقیقات ۳۰ - انتظار و انسان معاصر عزیز الله حیدری ۳۱ - اهمیت اذان و اقامه محمد محمدی اشتهاردی ۳۲ - با اولین امام در آخرین پیام حسین ایرانی ۳۳ - بامداد بشریت محمد جواد مروّجی طبسی ۳۴ - بهتر از بهار/کودک شمسی (فاطمه) وفائی ۳۵ - پرچمدار نینوا محمد محمدی اشتهاردی ۳۶ - پرچم هدایت محمد رضا اکبری ۳۷ - پیامبر اعظم صلی الله علیه و آله و تروریسم و خشنونت طلبی علی اصغر رضوانی ۳۸ - پیامبر اعظم صلی الله علیه و آله و جهاد و برده داری علی اصغر رضوانی ۳۹ - پیامبر اعظم صلی الله علیه و آله و حقوق اقلیت ها و ارتداد علی اصغر رضوانی ۴۰ - پیامبر اعظم صلی الله علیه و آله و حقوق زن علی اصغر رضوانی ۴۱ - پیامبر اعظم صلی الله علیه و آله و صلح طلبی علی اصغر رضوانی ۴۲ - تاریخ امیر المؤمنین علیه السلام / دو جلد شیخ عباس صفایی حائری ۴۳ - تاریخ پیامبر اسلام صلی الله علیه و آله/ دو جلد شیخ عباس صفایی حائری ۴۴ - تاریخچه مسجد مقدس جمکران/ (فارسی، عربی، اردو، انگلیسی) واحد تحقیقات ۴۵ - تاریخ سید الشهداء علیه السلام شیخ عباس صفایی حائری ۴۶ - تجلیگاه صاحب الزمان علیه السلام سید جعفر

میرعظیمی ۴۷ - تشریف یافتگان (چهار دفتر) میرزا حسین طبرسی نوری ۴۸ - جلوه های پنهانی امام عصر علیه السلام حسین علی پور

۴۹ - چهارده گفتار ارتباط معنوی با حضرت مهدی علیه السلام حسین گنجی ۵۰ - چهل حدیث / امام مهدی علیه السلام در کلام امام علی علیه السلام سید صادق سیدنژاد

۵۱ - چهل حدیث برگزیده از پیامبر اعظم صلی الله علیه وآله احمد سعیدی ۵۲ - حضرت مهدی علیه السلام فروغ تابان ولایت محمد محمدی اشتهاردی ۵۳ - حکمت های جاوید محمد حسین فهیم نیا

۵۴ - ختم سوره های یس و واقعه واحد پژوهش ۵۵ - خزائن الاشعار (مجموعه اشعار) عباس حسینی جوهری ۵۶ - خورشید غایب (مختصر نجم الثاقب) رضا استادی ۵۷ - خوشه های طلایی (مجموعه اشعار) محمد علی مجاهدی (پروانه)

۵۸ - دار السلام شیخ محمود عراقی میثمی ۵۹ - داستان هایی از امام زمان علیه السلام حسن ارشاد

۶۰ - داغ شقایق (مجموعه اشعار) علی مهدوی ۶۱ - در انتظار منجی (روسی) آلمات آبسالیکوف ۶۲ - در جستجوی نور صافی، سبحانی، کورانی ۶۳ - در کربلا چه گذشت؟ (ترجمه نفس المهموم) شیخ عباس قمی / کمره ای ۶۴ - دفاع از حریم امامت و ولایت (مختصر شب های پیشاور) کریم شنی ۶۵ - دلشده در حسرت دیدار دوست زهرا قزلقاشی ۶۶ - دین و آزادی محمد حسین فهیم نیا

۶۷ - رجعت یا حیات دوباره احمد علی طاهری ورسی ۶۸ - رسول ترک محمد حسن سیف اللهی ۶۹ - روزنه هایی از عالم غیب سید محسن خزازی ۷۰ - زیارت ناحیه مقدسه واحد تحقیقات ۷۱ - سحاب رحمت عباس اسماعیلی یزدی ۷۲ - سخنرانی مراجع در مسجد جمکران واحد پژوهش مسجد مقدس جمکران ۷۳ - سرود سرخ انار الهه بهشتی ۷۴ - سقا خود

تشنه دیدار طهورا حیدری ۷۵ - سلفی گری (وہابیت) و پاسخ به شبہات علی اصغر رضوانی ۷۶ - سیاحت غرب آقا نجفی قوچانی ۷۷ - سیمای امام مهدی علیہ السلام در شعر عربی دکتر عبد اللہی ۷۸ - سیمای جهان در عصر امام زمان علیہ السلام (دو جلدی) محمد امینی گلستانی ۷۹ - سیمای مهدی موعود علیہ السلام در آئینہ شعر فارسی محمد علی مجاہدی (پروانہ)

۸۰ - شرح زیارت جامعہ کبیرہ (ترجمہ الشمس الطالعہ) محمد حسین نائینی ۸۱ - شمس وراء السحاب / عربی السید جمال محمد صالح ۸۲ - صبح فرا می رسد مؤسسہ فرهنگی تربیتی توحید

۸۳ - ظهور حضرت مهدی علیہ السلام سید اسد اللہ ہاشمی شہیدی ۸۴ - عاشورا تجلی دوستی و دشمنی سید خلیل حسینی ۸۵ - عریضہ نویسی سید صادق سیدنژاد

۸۶ - عطر سیب حامد حجّتی ۸۷ - عقد الدرر فی أخبار المنتظر علیہ السلام / عربی المقدس الشافعی ۸۸ - علی علیہ السلام مروارید ولایت واحد تحقیقات ۸۹ - علی علیہ السلام و پایان تاریخ سید مجید فلسفیان ۹۰ - غدیر خم (روسی، آذری لاتین) علی اصغر رضوانی ۹۱ - غدیرشناسی و پاسخ به شبہات علی اصغر رضوانی ۹۲ - فتنہ وہابیت علی اصغر رضوانی ۹۳ - فدک ذوالفقار فاطمہ علیہا السلام سید محمد واحدی ۹۴ - فرهنگ اخلاق عباس اسماعیلی یزدی ۹۵ - فرهنگ تربیت عباس اسماعیلی یزدی ۹۶ - فرهنگ درمان طبیعی بیماری ہا (پخش) حسن صدری ۹۷ - فوز اکبر محمد باقر فقیہ ایمانی ۹۸ - فریادرس حسن محمودی ۹۹ - قصہ های تربیتی محمد رضا اکبری ۱۰۰ - کرامات المہدی علیہ السلام واحد تحقیقات ۱۰۱ - کرامت های حضرت مهدی علیہ السلام واحد تحقیقات ۱۰۲ - کمال الدین و تمام النعمہ (دو جلد) شیخ صدوق رحمہ اللہ / منصور پهلوان ۱۰۳ -

کهکشان راه نیلی (مجموعه اشعار) حسن بیاتانی ۱۰۴ - گردی از رهگذر دوست (مجموعه اشعار) علی اصغر یونسیان (ملتیجی)

۱۰۵ - گفتمان مهدویت آیت الله صافی گلپایگانی ۱۰۶ - گنجینه نور و برکت، ختم صلوات مرحوم حسینی اردکانی ۱۰۷ -
مام فضیلت ها عباس اسماعیلی یزدی ۱۰۸ - مشکاه الانوار علامه مجلسی رحمه الله ۱۰۹ - مفرد مذکر غائب علی مؤذنی ۱۱۰ -
مکیال المکارم (دو جلد) موسوی اصفهانی / حائری قزوینی ۱۱۱ - منازل الآخرة، زندگی پس از مرگ شیخ عباس قمی رحمه
الله ۱۱۲ - منجی موعود از منظر نهج البلاغه حسین ایرانی ۱۱۳ - منشور نینوا مجید حیدری فر

۱۱۴ - موعودشناسی و پاسخ به شبهات علی اصغر رضوانی ۱۱۵ - مهدی علیه السلام تجسم امید و نجات عزیز الله حیدری
۱۱۶ - مهدی منتظر علیه السلام در اندیشه اسلامی العمیدی / محبوب القلوب ۱۱۷ - مهدی موعود علیه السلام، ترجمه جلد ۱۳
بحار - دو جلد علامه مجلسی رحمه الله / ارومیه ای ۱۱۸ - مهربان تر از مادر / نوجوان حسن محمودی ۱۱۹ - مهر بیکران محمد
حسن شاه آبادی ۱۲۰ - میثاق منتظران (شرح زیارت آل یس) سید مهدی حائری قزوینی ۱۲۱ - ناپیدا ولی با ما / (فارسی
، ترکی استانبولی، انگلیسی، بنگالایی) واحد تحقیقات ۱۲۲ - نجم الثاقب میرزا حسین نوری رحمه الله ۱۲۳ - نجم
الثاقب (دو جلدی) میرزا حسین نوری رحمه الله ۱۲۴ - ندای ولایت بنیاد غدیر

۱۲۵ - نشانه های ظهور او محمد خادمی شیرازی ۱۲۶ - نشانه های یار و چکامه انتظار مهدی علیزاده ۱۲۷ - نگاهی به
مسیحیت و پاسخ به شبهات علی اصغر رضوانی ۱۲۸ - نماز شب واحد پژوهش مسجد مقدس جمکران ۱۲۹ - نهج الکرامه
گفته ها و نوشته های امام حسین علیه السلام محمد

رضا اکبری ۱۳۰ - و آن که دیرتر آمد الهه بهشتی ۱۳۱ - واقعه عاشورا و پاسخ به شبهات علی اصغر رضوانی ۱۳۲ - وظایف منتظران واحد تحقیقات ۱۳۳ - ویژگی های حضرت زینب علیها السلام سید نور الدین جزائری ۱۳۴ - هدیه احمدیه/جیبی، نیم جیبی) میرزا احمد آشتیانی رحمه الله ۱۳۵ - همراه با مهدی منتظر مهدی فتلاوی/بیژن کرمی ۱۳۶ - یاد مهدی علیه السلام محمد خادمی شیرازی ۱۳۷ - یار غائب از نظر (مجموعه اشعار) محمد حجّتی ۱۳۸ - ینایع الحکمه/عربی - پنج جلد عباس اسماعیلی یزدی جهت تهیه و خرید کتاب های فوق، می توانید با نشانی:

قم - صندوق پستی ۶۱۷، انتشارات مسجد مقدّس جمکران مکاتبه و یا با شماره تلفن های ۷۲۵۳۷۰۰، ۷۲۵۳۳۴۰ - ۰۲۵۱ تماس حاصل نمایید.

کتاب های درخواستی بدون هزینه پستی برای شما ارسال می گردد.

سایر نمایندگی های فروش:

تهران: ۶۶۹۳۹۰۸۳، ۶۶۹۲۸۶۸۷ - ۰۲۱

یزد: ۶۲۴۶۴۸۹، ۲-۶۲۸۰۶۷۱ - ۰۳۵۱

فریدونکار: ۱۴ - ۵۶۶۴۲۱۲ - ۰۱۲۲

پی نوشت ها

(۱) فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ. (حجر/۲۹)

(۲) چون خدا کامل و عادل محض بوده و ازلی و ابدی است.

(۳) وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُّصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ (صف/۶).

(۴) أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ. (یس/۶۰).

(۵) معصومین علیهم السلام فرموده اند: «ما منّا إلّا مقتول أو مسموم».

(۶) بیمنه رزق الوری وبوجوده ثبتت الأرض والسماء».

(۷) خلاصه اعمال مسجد مقدس جمکران: (۱) دو رکعت نماز تحیت مسجد که در هر رکعت بعد از سوره حمد هفت مرتبه سوره توحید خوانده می شود و در رکوع و سجده ها

نیز ذکر آن هفت مرتبه گفته می شود. ۲) دو رکعت نماز امام زمان علیه السلام که در هر رکعت در سوره حمد آیه «ایاک نعبد وایاک نستعین» صد بار خوانده می شود و در رکوع و سجده ها نیز ذکر آن هفت مرتبه گفته می شود، پس از نماز یک بار لا اله الا الله و تسبیح حضرت زهرا علیها السلام و سپس در سجده صد بار صلوات می فرستد.

۸) آماری که در سال ۷۹ اعلام شد، حدود ۱۵ میلیون نفر.

۹) بحار الانوار، ج ۲، ص ۱۵۳.

۱۰) کافی: ج ۸، ص ۴۹، حدیث ۱۰؛ بحار الأنوار: ج ۵۱، ص ۷۷.

۱۱) امالی شیخ صدوق: مجلس ۷۲، حدیث ۱۵؛ بحار الأنوار: ج ۵۱، ص ۶۵.

۱۲) کشف الغمّه: ج ۱، ص ۵۲۶؛ بحار الأنوار: ج ۴۳، ص ۳۰۴.

۱۳) غیبت طوسی: ص ۱۷۹، حدیث ۱۳۷؛ بحار الأنوار: ج ۵۱، ص ۷۴؛ منتخب الأثر: ص ۲۲۱.

۱۴) کمال الدین: ص ۲۸۶، حدیث ۱؛ بحار الأنوار: ج ۵۱، ص ۷۱.

۱۵) کمال الدین: ج ۱، ص ۲۸۰؛ ح ۲۷؛ بحار الأنوار: ج ۵۱، ص ۷۱.

۱۶) کمال الدین، ج ۲، ص ۴۱۱؛ منتخب الأثر، ص ۲۳۷.

۱۷) کفایه الاثر صفحه ۱۴۳ و منتخب الاثر صفحه ۱۵۱

۱۸) بحار الأنوار: ج ۵۱، ص ۷۶.

۱۹) بحار الأنوار: ج ۳۶، ص ۳۱۵؛ کفایه الأثر: ص ۸۷؛ منتخب الأثر: ص ۶۳.

۲۰) کمال الدین، ج ۱ ص ۲۵۷؛ منتخب الأثر، ص ۱۲۳؛ کفایه الأثر، ص ۱۴۳.

۲۱) کمال الدین: ج ۲، ص ۳۹۴؛ منتخب الأثر: ص ۳۶۱.

۲۲) غیبت شیخ طوسی: ص ۱۸۰، حدیث ۱۳۸؛ بحار الأنوار: ج ۵۱، ص ۷۴.

۲۳) کمال الدین: ج ۱، باب ۲۴، حدیث ۳۲، ص ۵۲۶.

۲۴) غیبت نعمانی: ص ۲۴۷، حدیث ۱؛ بحار الأنوار: ج

۵۱، ص ۷۶.

(۲۵) غیبت شیخ طوسی، ص ۱۹۱، حدیث ۱۵۴؛ بحار الأنوار، ج ۵۱، ص ۷۶.

(۲۶) امالی شیخ الطوسی، ص ۱۵۵، حدیث ۲۵۶؛ بحار الأنوار، ج ۵۱، ص ۶۷.

(۲۷) عیون اخبار الرضا، ج ۲، ص ۶۶؛ بحار الأنوار، ج ۵۱، ص ۶۶.

(۲۸) کمال الدین، ج ۱، باب ۲۴، حدیث ۱۲، ص ۵۰۶.

(۲۹) کمال الدین، ج ۱، ص ۵۱؛ بحار الأنوار، ج ۵۱، ص ۶۸؛ منتخب الاثر، ص ۳۲۵.

(۳۰) کمال الدین ص ۲۸۷، حدیث ۴؛ بحار الأنوار، ج ۵۱، ص ۷۲.

(۳۱) کمال الدین، ج ۱، ص ۵۳۸.

(۳۲) کمال الدین، ص ۲۸۷، حدیث ۶؛ بحار الأنوار، ج ۵۱، ص ۷۳.

(۳۳) کمال الدین، ج ۲ ص ۴۱۲، حدیث ۱۲؛ بحار الأنوار، ج ۵۱، ص ۷۳.

(۳۴) الإرشاد، ج ۲، ص ۲۷۵ و منتخب الاثر ص ۲۲۵.

(۳۵) کمال الدین ج ۲، ص ۶۴۴ و منتخب الاثر ۶۲۹.

(۳۶) بحار الأنوار، ج ۵۱، ص ۱۰۹.

(۳۷) کمال الدین، ج ۱، ص ۲۵۰، حدیث ۱؛ بحار الأنوار، ج ۵۱، ص ۶۸؛ منتخب الاثر، ص ۵۲۹.

(۳۸) اصول الکافی، ج ۵، ص ۵۹ و منتخب الاثر، ص ۵۲۹.

(۳۹) منتخب الاثر، ص ۵۳۶؛ تفسیر صافی قمی؛ ج ۲، ص ۳۰۳.

(۴۰) کفایه الأثر، ص ۱۰۶ و منتخب الاثر صفحہ ۲۶۱؛ عیون اخبار الرضا، ج ۲، ص ۵۹؛ بحار الأنوار، ج ۵۱، ص ۶۵.

(۴۱) در برخی از نسخه ها به جای «مدارس»، عبارت «منازل» آمده است.

(۴۲) منتخب الأنوار المضيئه، ص ۳۹؛ کمال الدین، ج ۲، ص ۶۲، باب ۳۵، حدیث ۶.

(۴۳) کفایه الاثر صفحہ ۱۳۴ و منتخب الاثر صفحہ ۱۰۹.

٤٤) امالى شىخ الطوسى، ص ٣٥١ م ١٢ ح ٦٦؛ بحار الأنوار، ج ٥١، ص ٦٧.

٤٥) غيبى شىخ طوسى، ص ١٧٨، حدىث ١٣٥؛ بحار الأنوار، ج ٥١، ص ٧٣.

٤٦) امالى شىخ طوسى، ص ٥١٢، مجلس ١٨، حدىث ٢٨؛

بحار الأنوار، ج ٥١، ص ٦٨.

(٤٧) كمال الدين، ج ٢ ص ٤١١، حديث ٦؛ بحار الأنوار، ج ٥١، ص ٧٣؛ كشف الغممة، ج ٢، ص ٤٧٣؛ و منتخب الاثر، ص ٢٣٣.

(٤٨) كمال الدين، ص ٢٨٦، حديث ٢؛ بحار الأنوار، ج ٥١، ص ٧٢؛ منتخب الاثر ٦٤٦.

(٤٩) منتخب الاثر ص ٣٩٣؛ به نقل از: البرهان فى علامات مهدي آخر الزمان باب ٧.

(٥٠) امالى شيخ صدوق مجلس ٩٢، حديث ٤؛ بحار الأنوار، ج ٥١، ص ٦٦.

بسمه تعالی

هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

آیا کسانی که می‌دانند و کسانی که نمی‌دانند یکسانند؟

سوره زمر / ۹

مقدمه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان، از سال ۱۳۸۵ هـ. ش تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن فقیه امامی (قدس سره الشریف)، با فعالیت خالصانه و شبانه روزی گروهی از نخبگان و فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

مرامنامه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان در راستای تسهیل و تسریع دسترسی محققین به آثار و ابزار تحقیقاتی در حوزه علوم اسلامی، و با توجه به تعدد و پراکندگی مراکز فعال در این عرصه و منابع متعدد و صعب الوصول، و با نگاهی صرفاً علمی و به دور از تعصبات و جریان‌های اجتماعی، سیاسی، قومی و فردی، بر مبنای اجرای طرحی در قالب «مدیریت آثار تولید شده و انتشار یافته از سوی تمامی مراکز شیعه» تلاش می‌نماید تا مجموعه ای غنی و سرشار از کتب و مقالات پژوهشی برای متخصصین، و مطالب و مباحثی راهگشا برای فرهیختگان و عموم طبقات مردمی به زبان های مختلف و با فرمت های گوناگون تولید و در فضای مجازی به صورت رایگان در اختیار علاقمندان قرار دهد.

اهداف:

۱. بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام)
۲. تقویت انگیزه عامه مردم بخصوص جوانان نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی
۳. جایگزین کردن محتوای سودمند به جای مطالب بی محتوا در تلفن های همراه، تبلت ها، رایانه ها و ...
۴. سرویس دهی به محققین طلاب و دانشجو
۵. گسترش فرهنگ عمومی مطالعه
۶. زمینه سازی جهت تشویق انتشارات و مؤلفین برای دیجیتالی نمودن آثار خود.

سیاست ها:

۱. عمل بر مبنای مجوز های قانونی
۲. ارتباط با مراکز هم سو
۳. پرهیز از موازی کاری

۴. صرفا ارائه محتوای علمی

۵. ذکر منابع نشر

بدیهی است مسئولیت تمامی آثار به عهده ی نویسنده ی آن می باشد .

فعالیت های موسسه :

۱. چاپ و نشر کتاب، جزوه و ماهنامه

۲. برگزاری مسابقات کتابخوانی

۳. تولید نمایشگاه های مجازی: سه بعدی، پانوراما در اماکن مذهبی، گردشگری و...

۴. تولید انیمیشن، بازی های رایانه ای و ...

۵. ایجاد سایت اینترنتی قائمیه به آدرس: www.ghaemiyeh.com

۶. تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و...

۷. راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی

۸. طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و...

۹. برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم (مجازی)

۱۰. برگزاری دوره های تربیت مربی (مجازی)

۱۱. تولید هزاران نرم افزار تحقیقاتی قابل اجرا در انواع رایانه، تبلت، تلفن همراه و... در ۸ فرمت جهانی:

JAVA.۱

ANDROID.۲

EPUB.۳

CHM.۴

PDF.۵

HTML.۶

CHM.۷

GHB.۸

و ۴ عدد مارکت با نام بازار کتاب قائمیه نسخه :

ANDROID.۱

IOS.۲

WINDOWS PHONE.۳

WINDOWS.۴

به سه زبان فارسی ، عربی و انگلیسی و قرار دادن بر روی وب سایت موسسه به صورت رایگان .

در پایان :

از مراکز و نهادهایی همچون دفاتر مراجع معظم تقلید و همچنین سازمان ها، نهادها، انتشارات، موسسات، مؤلفین و همه

بزرگوارانی که ما را در دستیابی به این هدف یاری نموده و یا دیتا های خود را در اختیار ما قرار دادند تقدیر و تشکر می
نماییم.

آدرس دفتر مرکزی:

اصفهان - خیابان عبدالرزاق - بازارچه حاج محمد جعفر آواده ای - کوچه شهید محمد حسن توکلی - پلاک ۱۲۹/۳۴ - طبقه
اول

وب سایت: www.ghbook.ir

ایمیل: Info@ghbook.ir

تلفن دفتر مرکزی: ۰۳۱۳۴۴۹۰۱۲۵

دفتر تهران: ۰۲۱ - ۸۸۳۱۸۷۲۲

بازرگانی و فروش: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

امور کاربران: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

مرکز تحقیقاتی و ترجمانی

اصفهان

گام‌های

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

